

***Fá*-magyarázat a képzőművészeti alkotás témájú találkozón**

***Li Hongzhi*, 2003. 07. 21-én, Washingtonban**

A jelenlevő tanulók mind képzőművészeti alkotással foglalkoznak. Ti mindannyian rendelkeztek szakmai készségekkel. Egyszerűen azt mondom, ami eszembe jut, és csak a *Fá*-elvek szempontjából magyarázom el. A képzőművészet nagyon fontos az emberiség számára. Ahogyan más területeknek az emberiség kultúrájában, az emberi társadalomban létező képzőművészetnek is lehet irányító hatása az emberi nézetekre, befolyásolja az emberiség esztétikai nézeteit. Mi a szép, mi a helyes esztétikai érzékelés, amivel az emberiségnek rendelkeznie kell? Ez szoros összefüggésben áll az emberiség erkölcsi mércéivel. Ha az emberek a csúnyát szépnek tartják, akkor az emberiség erkölcsének teljesen vége.

Különböző időszakokban létezhetnek egyes változások az emberiség erkölcsében. Az emberiség erkölcsé önmagában befolyásolja az emberiség művészetét, és a művészet ugyancsak befolyásolja az emberiséget. Ti mindannyian láttátok a mai művészetet, sok dolog ezek közül azokhoz a dolgokhoz tartozik, amelyeket a modern ideológia befolyása alatt alkottak meg. A mai emberiség már nagyon messze eltávolodott azokról az erkölcsi keretektől és kritériumoktól, amelyekkel az emberiségnek rendelkeznie kellene. Ezért az úgynevezett művészet, amelyik létrejött, már nem tartozik többé az emberi kultúrához, mert ez nem egy észszerű és tiszta állapotban keletkezett. Ezek nem igazán szép művei az emberiségnek, amiket egy ember őszinte és jószívű gondolatokkal hozott létre a művészet szépségének a helyes megértése által. Így züllik el a művészet. Szigorúan véve a jelen művészete már nem az emberek egyik dolga. Én gyakran láttam némely úgynevezett modern műalkotásokat, ráadásul ezek nagyon híres műalkotások, valójában ezek mind a démontermészet termékei. Az inspiráció keresésénél a festés közben sok ember már a kísértetek viselkedésére törekszik. Ha ez egyre tovább így megy, a pszichéjük biztosan sötét és furcsa lesz. Azok, akik művészettel foglalkoznak, mindannyian tudják, hogy az ilyen művek létrehozásánál az ember egy olyan pszichikai állapotban található, amelynél az emberi természet gonosz oldalát féktelenül hagyja sodródni, ráadásul szándékosan törekszik gonosz pszichikai reakciókra. Ezért normális módon az úgynevezett modern művészet művei mind nem olyan jók. Ez nemcsak a festőknek saját maguknak okoz károkat, hanem ez a szemlélő pszichéjét is befolyásolja. Ennek komoly szabotáló hatása van az emberek erkölcsi nézeteire is.

Mindazonáltal a művelésnél és az életben a *Dáfá*-tanítványok sem szakadhatnak el a hétköznapi embereknek ettől a társadalmi környezetétől, ők is a modern emberek nézeteinek az áramlatában tartózkodnak, és ez a környezet befolyásolja őket. Sok *Dáfá*-tanítvány tanulta és még foglalkozott is a modern művészettel, mielőtt a *Dáfát* tanulta. Úgy gondolom, mindegy, hogy ti modern művészettel foglalkoztok, vagy azzal az igazi ortodox¹ művészettel, amellyel az emberiségnek rendelkeznie kellene, azoknak az elemi készségeknek, amelyeket korábban megtanultatok, természetesen ugyanazoknak kell lenniük. Ezért a *Dáfá*-tanítványoknak világos felismeréssel kell bírniuk, hogy mi az a művészet, amellyel az embereknek rendelkezniük kell. Így ők az emberek tiszta és őszinte művészeti mércéi szerint cselekedhetnek, és ezen a módon valami jót hozhatnak létre.

Miért van ma nekünk ez a találkozó? Én mondom nektek, minden, amit a *Dáfá*-tanítványok a történelem mai időszakában tesznek, rendkívül fontos. Tegnap még azt is mondtam, mindegy, hogy mit tesznek a *Dáfá*-tanítványok ma, a közeljövőben azt át fogják venni az emberi társadalomban. Most, a *Fá*-helyreigazítás idejében, a világban minden a *Dáfá* körül forog, ez teljes bizonyossággal így van, mert a három világgörte a *Fá*-helyreigazítás számára teremtették. Miért szeretnék ma ezekről a témákról beszélni veletek? Azok a *Dáfá*-tanítványok, akik ilyen művészi készségeket birtokolnak, képességekkel rendelkeznek, nekik van energiájuk. Ha az, amit csináltok, nem őszinte vagy nem elég őszinte, felerősíthetitek azt a becstelen tényezőt, ez befolyásolhatja az emberi társadalmat. Művelés – így tulajdonképpen azon vagytok, hogy kijavítsátok saját magatokat, és művelés által eltávolítsátok mindent, ami nem jó. Bárhol is tartózkodtok, jó embereknek kell lennetek. Így a művészeti területeken is jó embereknek kell lennetek. A műalkotásaitokban is a szépet, az őszintét, a könnyörületest és a ragyogót kell ábrázolnotok.

Ha az emberi társadalom erkölce eddig a lépésig lecsúszott, az emberiség nézeteinél is léteznek ilyen változások. Ha már eddig a lépésig változott meg és fejlődött, akkor már nem lehetséges hagyni, hogy maguk az emberek térjenek újra vissza. Nem létezik egy ember, egy elmélet és egy módszer sem többé, ami rábírhátná az embereket, hogy újra visszatérjenek. Csak a *Dáfá* teheti ezt meg. Ti azért jöttetek velem, hogy megmentésétek az összes élőlényt. Az összes lény általunk való megmentése értelmében egyidejűleg benne van az emberiség erkölcsének a megmentése és azok a szempontok is, hogy milyen módon fognak létezni a megmentett emberek a jövőben, és milyen állapotban fognak élni. Ez azt is jelenti, hogy a *Dáfá*-tanítványok nemcsak azon vannak, hogy minden élőlényt megmentsenek, hanem azon is, hogy kitapossanak egy valódi életutat az emberek és az összes jövőbeli élőlény számára. Mindezt éppen most teszik a *Dáfá*-tanítványok a *Fá*-igazolás során.

Azt mondtam, hogy a három világkör örökre létezni fog. Hogyan fog létezni? Ez nevezetesen az, amit az embervilágban történő *Fá*-helyreigazításnál tenni fogok. És minden, amit a *Dáfá*-tanítványok ma tesznek, szintén rendkívül fontos. Mindez arra szolgál, hogy egy alapkövet fektessenek le a jövőbeli emberek és a jövőbeli kultúra számára. Az újkorban az emberiségnél minden összezavarodott. Szinte alig létezik még valami ortodox² dolog, amivel az embereknek viszont rendelkezniük kellene. Semmiféle dolog sem létezik, amelyik tiszta és őszinte. Szerencsére az emberek az ókorban hátrahagytak egy kevés kulturális örökséget, még nem pusztult el egészen. Különösen a képzőművészet területén hagytak hátra néhány tanítási módszert az elemi készségek számára. Az emberi útra való visszatérésnél az emberiség még lehetővé teheti azok számára, akik képzőművészetet tanulnak, hogy uraljanak néhány alapvető dolgot. Hogyan lehet akkor ilyen alapvető dolgokat arra használni, hogy az emberek egy valódi útját járják? Hogyan lehet valami jót megalkotni? Úgy gondolom, ha az ember birtokolja az alapot az elemi készségek számára és járulékosan még az igazán könyörületes, őszinte és tiszta szépséget, amit a *Dáfá*-tanítványok a művelés közben ismertek fel, akkor jó műveket hozhat létre.

Ha idáig beszéltem, akkor még szeretnék az én szemszögemből beszélni az emberiség fejlődéséről és az emberi művészet fejlődési folyamatáról is.

Valójában az emberiségnek mind a keleti, mind a nyugati kultúrája számára létezik a „keletkezés, fennállás és romlás” folyamata. A keleti és a nyugati művészet mindenkor egy különböző utat járt. Ez csak az emberi nyelv segítségével való magyarázat. Valójában ezek az emberek művészeti életének – két különböző, nagy kozmikus rendszer életének – a konkrét megtestesülései a legalacsonyabb szinten, nevezetesen azon kozmikus rendszerek dolgainak a megtestesülése a legalacsonyabb szinten – itt az embereknél. Valójában a világegyetemben nagyon sok különböző, nagy mennyboltozat létezik, meglehetősen sok, ezek mind önálló és óriási nagy mennyei rendszerek. Mindegyik nagy mennyboltozatnak megvan a saját stílusa a különböző területeken, ami az egyedülálló szerkezete által mutatkozik meg, amelyik különbözik a többitől. Emberi nyelven ez azt jelenti, hogy különböző művészi sajátosságok is léteznek. Mindegyik gigantikus mennyei rendszerben léteznek felismerések olyan alapelvekről, amelyeket a *Zhen, Shan, Ren* alapvető *Fájából* ismertek fel. Így a különböző mennyei rendszerek a saját rendszerük egyedi sajátosságával rendelkeznek. Konkrétan ez az ég és a föld szerkezetében, a környezet kialakításában, az életformákban, abban, ahogyan az élőlények ékesítik magukat, az építészeti stílusban, az állatok és növények ábrázolásában és így tovább mutatkozik meg. Nekik mindnyájuknak megvan az ő egyedülálló, őszinte rendjük és módjuk a szépség ábrázolására, valamint a barátság és a hála kifejezésére. Ha ilyen sok kozmikus rendszer alkotásait adják át itt az embereknek, alapvetően két rendszer alacsony szinteken levő élőlényeinek az ábrázolásai léteznek, bezárólag a keleti és nyugati művészettel. De ez nem minden a gigantikus mennyboltozatból. Arra gondolok, hogy az, amit átadtak az emberiségnek, csak ez a két fajta.

Ennek a két művészeti rendszernek a vonatkozásában a népek kultúrájának mind keleten, mind nyugaton megvan a saját több ezer éves hagyományátadó folyamata. De a művészet e két fajtájának a stílusa nagyon erősen különbözik egymástól. Különböznek egymástól a technikában, az ábrázolási módban, az érzékelésekben és a vizuális hatásban. A kínai művészet átadási folyamatában már az elejétől fogva egy félisteni kultúrát hoztak létre. Ez azt jelenti, hogy a súlypont fele nem az emberek felszínességén nyugszik, hanem az isteni színtónusokra és a belső jelentésre fektetnek hangsúlyt, ezért a kultúrában minden az ábrázolásnak ezzel a sajátosságával rendelkezik, különösképpen a képzőművészetben. Kevés hangsúlyt fektetnek a részletek ábrázolására, hanem sokkal inkább a belső érzékelést, a jelentést fejezik ki. A nyugati művészetet is istenségek adták át az

embereknek, de ennek a súlypontja az emberi kultúra felszínén nyugszik. Ez a technika kiváló munkáját hangsúlyozza ki: kiválóság, pontosság, részletgazdagság és hitelesség. A kifejezés súlypontja a technikai készségek ábrázolásán nyugszik az emberek felszínes dimenziójában. Ezért egy tárgy felszínének az ábrázolása a képzőművészeti alkotásokban nagyon kifinomult és nagyon pontos. Így a nyugati és a kínai művészeti stílus mindenkor különböző utakat járt. A fejlődési folyamatban a nyugati művészet az utolsó civilizáció öröksége. Valójában a nyugati művészetet az utolsó civilizációkban mindig is oktatáson keresztül adták át, ehhez léteztek iskolák, elméletek és szabályos kiképzések, tehát mindig egy ilyen utat járt. Az átadása közben a keleti művészet mindig megmaradt a lakosság körében, a tudósok, a kézművesek között és azok között, akik a *Dao* után kutatnak, nem rendelkezik rendszerezett elmélettel, iskolával és szabályos kiképzéssel. A műalkotásokat főként a személyes tapasztalatok alapján ábrázolják, különösen a szobrászat műveit. A kínaiak kulturális sajátossága alapján az ábrázolt képeket és szobrokat alapvetően a kínaiak kulturális jellemzői is befolyásolják. Akaratlanul ábrázolják a jelentést. Ha így nézzük őket, az ábrázolásra szolgáló művészeti készségek nagyon nagy különbségekkel rendelkeznek. Az emberek felszínének a szemszögéből nézve a nyugati művészeti készségek nagyon kifinomultak, feltétlenül megkövetelik a sötétség és a világosság, a szerkezet és a perspektíva kapcsolatainak a pontos ábrázolását, különösen, ha az emberi test szerkezetéről van szó, ezt mindig nagyon pontosan ábrázolják. Ami az ősi kínai művészetet illeti, az nem kapott rendszerezett elméletet és szakmai kutatást. Ez ahhoz vezetett, hogy egy ábrázolt tárgy legfelszínesebb szerkezete hiányt szenved a pontosságban.

A művészet útja mindig ilyen, a kezdeti szakaszban mindig magasra emelkedik, aztán eléri a csúcst, aztán újra visszaesik. Az emberiség összes kultúrája ebbe az irányba ment. Korábban a kozmikus tulajdonságokban létezett „a keletkezés, a fennállás, a romlás és a megsemmisítés”. Az emberiségben minden ebben található. Mihelyt az emberi erkölcs már nincs rendben, tehát ha már semmi sincs rendben, mindent újjá csinálnak. Ez az emberiség számára a nagy katasztrófát jelenti, minden befejeződik, minden megint újlag elkezdődik, aztán megint eljut a csúcsig, aztán megint lefelé megy, így folyik ez le ciklikusan.

Kína ősi múltjában a képzőművészetnél nem létezett rendszeres kutatás és szakmai tanulás. Nem uralták az emberi test és egy tárgy perspektívájának a pontos viszonyát. A *Qing*-dinasztia vége óta Kínában sok ember, aki a kínai képzőművészettel foglalkozott, szintén rendelkezett a nyugati művészet³ elemi készségeinek az alapjával. Így a műalkotások felszínes kialakítása pontossá vált, létrejött néhány ilyen műalkotás. De az újkor után, különösképpen az utolsó húsz évben, Kínát is befolyásolta a modern ideológia. A műalkotások is egyre illetlenebbek lettek. Egy ember nézetei tudatának a változása szerint változnak meg. Ha az őszinte gondolatoknak nincs meg többé a vezető hatásuk; ha teljesen a tudat felszínes érzékelésétől függ, az igaz gondolatokon keresztüli megértés nélkül és igazán világos saját megfontolások nélkül, akkor az olyan, mintha nem lenne lelke. Egy ember tudata az emberi felszínen való születés után keletkezik. A felszínen ez csak a tudatalatti dolgainak a visszatükröződése. A tudat nem stabil, bármikor megváltozhat, a külső körülmények és a társadalom helyzetének a változása szerint változik meg. Ha az ember teljesen ilyen dolgoktól függ, akkor nincsenek fő gondolatai, azonkívül nincs rendszere, nincs egy szabálya sem, nincsenek őszinte gondolatai, és nincs igazi énje. Nevezetesen, az úgynevezett modern művészet és a modern képzőművészeti alkotások azok a dolgok, amelyeket ilyen tudatállapotban alkottak meg. Pontosan az ilyen dolgok felemelkedésének a kezdeti idejében keletkeztek a nyugati impresszionizmus és az absztrakt művészet első művei. Nézzétek csak meg egészen nyugodtan ezeket a dolgokat, teljes bizonyossággal úgy néznek ki, mintha az ember igaz gondolatok nélkül és felszínes nézetekkel alkotta volna meg őket, rendszertelenek, nem felelnek meg a normáknak, szabálytalanok és nem folyamatosak. Az ember nem tudja, mit kellene ábrázolniuk. Semmi szépérzetet nem nyújtanak az embereknek. Egy ember felszínes tudata hozza létre őket. Azoknál a műalkotásoknál, amelyeket akkoriban hoztak létre, olyasmik léteztek, mint ferde orrok, fél arcok, egy láb nő ki hátrafelé, azáltal hozták létre őket, hogy már az elején feladták a fő gondolatokat és az őszinte gondolatokat. Ezek egy olyan ember végtagjainak a termékei, akit a megszerzett nézetek irányítanak. Csak ha az ember feladja a főtudatát, és tetszés szerint engedi hatni a felszínen levő emberi nézeteket, akkor hozhat létre ilyen dolgokat. Az ilyen dolgok felmerülése szétrombolta a nyugati művészetet, amelyik szinte az egész emberiség csúcán van és a legtökéletesebb. Az újkorban befolyásolta Kínát.

Ez még a modern művészet kezdeti idejében van, mert ha a társadalom erkölce egységesen egyre tovább romlik, az emberi nézetek nem maradnak ott, ők is lecsúsznak. Az impresszionizmus és az absztrakt művészet akkori dolgainál egyáltalán nem vették figyelembe a perspektíva helyes arányát és az árnyékolás átmenetének és a szerkezetnek a pontosságát. Egyre inkább az úgynevezett személyes érzékelésekre törekedtek, ezt az észszerőtlen féktelenséget téves módon a saját emberi természet felszabadulásának tartják. De ez a saját természet igazi akadályozása és a megszerzett nézetek általi féktelenség, önmaga és az igazi én nélkül. Színekkel mázolnak erősen, ez a nézetek tiszta értelem nélküli féktelen érzékelése. A nézetek egy ember születése után alakulnak ki, ezek nem egy ember igazi gondolatai, ezek szabálytalanok, rendszertelenek, és nincs normájuk. Ezért azok a dolgok, amelyek mázolás révén keletkeztek, szintén ilyenek, egyáltalán nem kiegyensúlyozottak. Az emberek egyre messzebb lecsúszott erkölcsi nézeteivel a későbbi időben ezek egy még alacsonyabb tudatba mentek be, és ez az alacsony tudat nem csak emberi nézetekből áll. Amikor egy ember fő gondolatai és az igazi énje feladja, hogy ellenőrizze a felszínét, akkor azok az élőlények, akik kívülről jönnek, be fognak hatolni ebbe a részbe. Ennél a lépésnél egy ember testét és agyát egy olyan tudat irányítja, amelyik kívülről jön. Ezért merültek fel egyes dolgok, amelyek még súlyosabban és még sötétebben mutatkoznak meg a színben, a fény is homályos, ezek az emberi természet teljesen dekadens szívállapotát mutatják. Ha még tovább csúszik lefelé, és ha a társadalomban ráadásul még dicsőség és személyes előnyök hajtják, és a saját énről való teljes lemondásra törekszik, akkor ebben a pillanatban még csak a megszerzett nézeteket sem akarja többé. Így egy olyan burok, amely egyáltalán nem rendelkezik saját énnel, százszázalékosan egy külső tudat ellenőrzése alatt áll. És egy ilyen tudat legtöbbször az alvilág élőlényeiből áll, ezek főként kísérteties szellemek. Ez is az égi változás megjelenése abban az időben, amikor az emberi erkölcs már nincs rendben. Ha egy festő *yin*-tulajdonságokkal rendelkező élőlények ellenőrzése alatt áll, akkor az, amit festett, éppen úgy néz ki, mint az alvilág ábrázolása és az alvilágban levő dolgok. Ha egy pillantást vet az ember ezekre a képekre, sokak ezek közül a kísértetvilág ábrázolásai, ködösek, sötétek, zavarosak és homályosak, az úgynevezett alakok, amelyeket ott festettek le, szintén úgy néznek ki, mint a szellemek. Az alvilág ege, az alvilág földje, ilyen érzések – miért érzi ezt az ember jónak? Ez nem azon múlik, hogy az embereknek nincsenek többé őszi gondolataik? Ez nem a sötétségre való törekvés? Ez nem az emberi erkölcs nagy romlottsága? És itt az emberek csak az emberek alatti első alacsonyabb szint dimenziójába léptek be. Mert az emberi erkölcs továbbra is hanyatlik. Napjainkban a művészet már azon van, hogy az emberi démontermészet igazi és valószerű ábrázolását öntse formába. A művészet már a szentséges művészet gyalázásának az irányába halad, teljesen egy arra való eszközzé vált, hogy szabadjára engedje a démontermészetet. Amiket ábrázolnak, azok boszorkányok, démonok, kísértetek és gonosz szellemek. A művészek saját maguk is elismerték, hogy mindez csak szemét, de az úgynevezett művészeti áramlatban nagy értékkel rendelkeznek. Hogyan lehet a szemét a legjobb? Mivel az emberi nézetek elferdültek, a szemetet tartják a legjobbnak.

Ez volt az emberi képzőművészet története. Éppen most magyaráztam el a folyamatot nagyjából és egészében véve. Most a nyugati művészettel kezdem. Tudjátok, miért hagyták a franciákat kapitulálni a második világháborúban? Úgy volt, hogy a franciák képtelenek voltak harcolni? Talán nem léteztek ebben a nemzetben akkoriban olyan hősök, mint Napóleon vagy XIV. Lajos? Nem volt ennek a nemzetnek is egykor ragyogó történelme? Valójában az emberiség háborúi az istenségek ellenőrzése alatt állnak, a felmerülésük egy célhoz kapcsolódik. Az nem működik, ha az emberek akarják, hogy valami megtörténjen. Franciaország nem keveredett bele közvetlenül a második világháború csatájába. Az istenségek célja az volt, hogy megóvják ennek az emberi civilizációnak az egyedülálló műalkotásait Franciaországban. Ez szintén az emberiség valódi, legortodoxabb és legtökéletesebb művészete, amelyik az emberiség jelenlegi civilizációjában a legragyogóbb, és amire az emberiség leginkább büszke lehet. Mihelyt egy csata adódott volna, a Louvre-ban és Versailles-ban őrzött összes műalkotás nem létezett volna többé, Párizs utcáin sem létezett volna többé az a művészet. Az istenségek azt akarják, hogy ezek a dolgok megmaradjanak az emberek számára. A cél abban rejlik, hogy az emberek később rendelkezzenek egy modellel, hogy újra megtalálják a saját művészetüket, és hogy a *Dáfa*-tanítványok is visszajuthassanak a helyes útra ezeknek az ortodox művészi készségeknek a segítségével.

A nyugati művészetben az emberek az utóbbi civilizációkban mind újra éretté váltak az oktatáson keresztül, és megint az előző civilizáció útját járták. De miután az előző civilizációt elpusztították, létezett egy időszak, amikor az alapvető készségek kiforratlanok voltak. Ezt láthatjátok a nyugati képzőművészeti alkotásoknál, mint például a reneszánsz előtti műalkotások, a reneszánsz

alattiak, a reneszánsz utániak és az újkorból való dolgok, ilyen folyamat volt ez. A reneszánsz előtt a műalkotások művészi színvonala nagyjából és egészében véve nagyon kiforratlan volt, ti láttatok ezt, és nagyon kiforratlannak találjátok a kompozíciót, a szerkezetet, az arányokat és a színezés módját. Mind a festészet, mind a szobrászat éretlen volt. De a nyugati leleteknél kiástak egyes dolgokat, amelyek az utolsó civilizációból származnak. Létezik az istenségek néhány arcképe, léteznek más szobrászati alkotások is az utolsó ógörög civilizációból, ezek mind nagyon kiforrott és tökéletes műalkotások. Mivel létezik ennek az ősi civilizációnak az alapja, a nyugati művészet nagyon gyorsan meg tudott érni. Mivel léteztek korábbi dolgok, amiket meg lehetett tanulni és összehasonlítani, ezért gyorsan meg tudott érni. A reneszánsz után olyan művészek bukkantak fel, mint da Vinci. Ez tulajdonképpen onnan is jön, hogy az istenségek szándékosan irányították velük az embereket, hogy elősegítsék a művészet éretté válását. Megmutatták az embereknek, hogyan kell műalkotásokat bevégezni, ezért akkoriban a műalkotásaiknak nagy befolyásuk volt az emberiségre. De az újkorban a modern művészetet is az istenségek egy másik fajtája rendezte el, nevezetesen a régi erők bandája, amely ma a *Fá*-helyreigazítást befolyásolja. Miért létezett egy van Gogh? Miért létezett egy Picasso? Ezek az emberek is az ő elrendezésük révén jöttek, de azért, hogy negatív hatást fejtsenek ki. A cél abban rejlik, hogy amikor az emberi erkölcs lecsúszik, az emberi kultúrában mindennek egyidejűleg kell megromlania. Ezek ketten azért jöttek, hogy összezavarják az emberiség művészetét, pontosan azzal a céllal, hogy megrontsák az emberiség művészetét. Csak azért jöttek, hogy elpusztítsák az emberiség kultúráját. Mivel akkoriban lefektették az úgynevezett modernség alapját, az emberiség művészete ma a démontermészet egy ilyen állapotába lépett be.

Amikor az úgynevezett impresszionizmus megtámadta a nyugati ortodox művészetet, abban az időben bukkant fel a fényképezés technikája. A polémiában az impresszionistáknak volt egy tipikus kifogásuk: „Bármilyen pontosan is tudsz festeni, lehetsz te olyan pontos, mint a fénykép?” Így elutasították, hogy a tárgyakat hasonlóan, élethűen, szabályosan és a szabványnak megfelelően fessék le. Valójában az ortodox művészet az emberek számára a magas minőségű tökéletességre való vágyakozás, ez határtalan. Az ortodox művészet tere nagyon messze terjedő jelentéssel rendelkezik. Mert egy tökéletes műalkotás nem csak élethű, valójában ez tartalmazza ennek a művésznek az élettapasztalatát és a jellemét is. Minden, ami érintkezésbe került ezzel a művésszel az életében, az összes területen levő tudás és a különböző szakirányzatok ismeretei, valamint azok a készségek, amelyeket megszerzett az életében, minden meg fog mutatkozni a műalkotásaiban. Ezért ugyanazon dolgok ábrázolásai másmilyenek különböző emberek műalkotásainál, akár a színben, az arckifejezésben, akár a technika uralásában. Mert az életben megtapasztalt élmények mindegyik embernél másak, a művész jelleme más, mindez ahhoz vezethet, hogy a műalkotásoknál különbségek létezzenek. Azonkívül az, ami ábrázolandó, a határtalan világegyetem és a még magasabb szintek élőlényei, az istenségek és az istenségek világainak a szépséges megjelenéseiig. Ezért ez egy végtelen és fényes, nagy út. Azok a művészek, akik tudnak festeni vagy szobrászati műveket alkotni, leginkább a művészetükre összpontosítják a gondolataikat, ezért a legtöbben közülük nem ékesszólók. De azok, akik nem tudnak festeni vagy szobrászati alkotásokat létrehozni, jók a beszédben. Amiket mondanak, azok mind agyafürt érvek és elferdített alapelvek. A fényképezés ürügyén az ortodox művészetet valóban elvetették. Lassanként a mai mértékig jutott. Természetesen egy olyan ember, aki egyáltalán semmit sem értett a művészetből, vagy nem uralta a képzőművészetet, akkoriban nem érhetett el, hogy elvesse az ortodox művészetet. Így elrendezték, hogy a modernség kevés képviselője először szintén tanulja meg uralni az elemi készségeket gyerekkorában, így csaphatta be még jobban az embereket a világban.

Az ortodox és eretnek akkori polémiája miatt, amely az akadémizmus képviselői és az impresszionisták, valamint az absztrakt művészet képviselői között zajlott, és a lecsúszott emberi erkölcs és nézetek alapján az emberiség valódi szentséges művészetét elutasították. Az ortodox iskola művészei egy nagyon kicsi térbe szorultak a túlélés érdekében. Ma az ortodox művészetet „realizmusnak” nevezik. Korábban nem létezett ez a kifejezés. Annak, hogy az istenségek továbbadják a művészetet az embereknek, az a célja, hogy az emberek azt a jószívűséget és szépséget ábrázolhassák, amit az emberiség óhajt magának és értékel. Ennek pozitív hatása van az emberiség erkölcsére. Az emberi erkölcs romlottsága alapján a démontermészet fejlődésének a tendenciája kiszorította a formális akadémikus térből az emberiség ortodox művészetét. A túlélés érdekében az ortodox művészet „realizmussá” vált. Így keletkezett a „realizmus” kifejezés.

Észrevettétek, hogy az emberiségnél ma minden pontosan ezen a módon halad az ellentétes irányba? Azok, akik nem tudnak helyesen artikulálni, azok, akik nem ismernek egy zeneelméletet sem, és azok, akik nem birtokolnak táncképességeket, sztárénekesek és sztártáncosok lettek, és az igazi művészeknek nincs többé mit enniük. Még azokat is, akik értenek a fodrászathoz, az utcára kényszerítik, hogy ott állítsanak fel egy standot; de azok, akik nem értenek hozzá, nagyon fényűző fodrászszalonokban maradnak. Az emberiségnél minden az ellentétes irányba csúszik le, és a romlottság felé halad. És amire az úgynevezett modernség törekedett korábban, olyasmi volt, mint a személyes érzet; később olyan irányba mentek, ahol az önkontroll elveszett. Most hagyják, hogy a testüket kísértetek irányítsák, milyen jó dolgokat lehet hát létrehozni eközben? Az ember felakasztja az úgynevezett modernség egy ilyen dolgát, és megnézi másokkal: „Ah! Nézd csak, milyen jó ez a kép.” Amennyiben semmit sem mond róla, senki sem fogja tudni, miben rejlik az így megnevezett jó. És amit ő jónak tart, az a démontermészetből ered, ebben még nevetséges és naiv dolgok is léteznek a művészetről. Ha a gondolataid nem követik őt a démontermészetében, nem tudod majd megérteni, hol rejlik az úgynevezett jó, ahogyan ő elgondolta. Valójában minden ilyen dolog szemét, amely kárt okoz az embereknek.

Természetesen sok ember hagyja magát sodortatni az ártól, és együtt lármázik vele. A legtöbb embernek a néptömegben nincs megértése a modern művészet azon dolgai számára. Ha te azt mondod, hogy ez mind szemét, akkor azok, akik ilyen dolgokat hoztak létre, azt mondják, hogy minél inkább szemétnek néznek ki, annál jobb. Ti már mindannyian hallottátok, hogy Kínában létezik egy úgynevezett művész, aki halott gyermekek húsát eszi, nem létezett talán a minap egy beszámoló erről? Pontosán azért, mert az ember démontermészetre törekszik, jutott ez ilyen messzire. Ha mindez így fejlődik még tovább, az nem borzalmas? Nem szükséges többé megmondani, hová vezet az emberi művészet, ha így megy még tovább.

Elmagyarázom még, hogy mit kellene ábrázolnia az emberiség művészetének. Az emberiség művészete arra való, hogy az embereket saját magukat ábrázolja? Vagy talán hegyeket, folyókat és tájképeket kellene ábrázolnia? Vagy talán istenségeket kellene mutatnia? Kísérteteket? Tudnotok kell, hogy az emberiség igazi művészete először az istenségek palotájában⁴ bukkant fel. A másik cél, amiért az istenségek ilyen kultúrát adtak tovább az embereknek, abban rejlik, hogy meg akarták mutatni az embereknek az istenségek nagyszerűségét. Nekik hinniük kellene a jószívűség és gonoszság viszonzásában és abban, hogy valaki, aki gonosztetteket visz véghez, gonosz megtorlást fog kapni, jó embereket boldogsággal jutalmaznak meg, és a művelők felmehetnek a mennyországba. Amikor a nyugati művészet felbukkant, először a templomokban létezett. A keleti szobrok a korai időszakban szinte mind istenségszobrok voltak. A Kínában hátrahagyott legrégebbi és legkorábbi festményeknél csak istenségeket festettek le. Léteznek-e még határok – a lehetőségekben –, hogyan festhetnek le az emberek istenségeket? Nem léteznek határok. A széles világegyetem és minden a gigantikus mennyben – ha az emberek valóban hisznek az istenségekben, és valóban istenségeket szeretnének ábrázolni, akkor az istenségek megmutatkozhatnak az embereknek. Ez a legtökéletesebb, legszentségebb és legszebb otthon, amit az emberiség kíván magának, így a műalkotásokon keresztüli ábrázolás is határtalan.

Tudjátok, ha egy ember istenségeket akar festeni, egy embert kell modellként bírnia. Ez nem probléma, mert az embereket az istenségek a saját képmásukra teremtették. Nem probléma egy embert használni arra, hogy elemi készségeket gyakoroljon valaki. Szintén nincs úgy, hogy az nem megy, ha egy embert fest le. Ez is megy. Mert végül is az emberek a fő test az embervilágban. A tájképek festése még kevésbé jelent problémát. De az emberek képzőművészeti alkotásainak a létrehozásánál a súlypontnak az istenségeknek kell lenniük. Miért mondom ezt így? Gondoljátok csak át, az embereknek karmájuk van. *Dáfá*-tanítványokként ti mindannyian tudjátok, hogy minden, amit festett az ember, ennek a festőnek a személyes tényezőit hordozza. Ami egy művész műalkotását illeti, úgy egy festmény magán hordozza a festő összes személyes információját és a lefestett személy összes információját. Ha egy normális, hétköznapi ember egy vonalat rajzol, én már tudom, milyen ez az ember, milyen betegségei és mennyi karmája van, milyenek a gondolatai, és milyen a családja, és így tovább. A lefestett személy is minden gondolatát és minden tényezőjét, amelyet a teste magában hordoz, teljesen meg fogja mutatni a festményen, bezárólag a kevés vagy sok karmával. Aki felakasztja otthon ezeket a festményeket erről az emberről, akkor ennek az embernek a karmája is felé fog áramlani a képből. Ha egy ilyen dolgot akaszt fel otthon, kedvez az ennek az embernek? Vagy talán árt neki? A karma kiáramolhat, összekapcsolódik azzal az emberrel, szakadatlanul árad

szét a tulajdonos lakásában ezen a képen keresztül. Az emberek nem láthatják a tárgyak kapcsolatát, de tulajdonképpen mindannyian érezhetik a rosszullétet.

Ha az emberek istenségeket festenek, gondoljátok csak át, az istenségek ragyogóak, nagyszerűek, ők könyörületes energiát sugároznak ki, ez előnyös az emberek számára. Azonkívül a festők vagy szobrászok mindannyian hasznot húzhatnak ebből a műalkotás létrehozásának a folyamatában, egyidejűleg jószívű gondolatok fognak keletkezni a művészeknél, miközben létrehozzák az istenségekről készülő műalkotásokat. Az istenségek talán még segíteni is fognak nekik, hogy megerősítsék az őszinte gondolataikat, és hogy eltávolítsák a művész testében levő karmát és a gondolati karmáját. Ha az emberek ilyen műalkotásokat tekintenek meg, az előnyös számukra, toleránsak lesznek, és jó gondolataik lesznek, úgyhogy az emberek még nemesebb jellemmel fognak rendelkezni. Ha az istenségek látják, hogy egy embernek őszinte gondolatai vannak, ők ugyancsak segíteni fognak ennek az embernek, hogy veszélyeket és nehézségeket távolítsanak el az útjából. Mi is előnyös hát az emberiség számára? Én éppenséggel szívesen nézegetem az ortodox műalkotásokat, tehát a mennyezet- és falfestményeket, amelyekre az istenségeket festették, és az istenségek szobrai. Ha látom őket, mindig arra gondolok, hogy még létezik remény az emberiség számára, hogy újra visszatérjen. Mert ezeknél a műalkotásoknál az istenségek nagyszerűségét ábrázolják. És az isteni szobrok mögött létező istenségek valóban is a jót adják az embereknek. Ezen az összehasonlításon keresztül – nem találjátok úgy, hogy az emberi művészet súlypontját az istenségek ábrázolására kellene helyezni?

Természetesen nem csak a festészet és a szobrászat tartozik a mai társadalom művészetéhez, létezik még kézművesség, reklám, ruházat⁵, színművészet, televízió, filmek, termékek formatervezése és így tovább. Léteznek olyan foglalkozások, amelyek különböző területeken kapcsolódnak a művészethez, más szóval, ezeknek mind van valami közük a képzőművészethez. De mindegy, hogy melyik foglalkozásban, ha a művész saját maga egy őszinte alapot fektetett le, minden, amit létrehozott, hordozni fogja az őszinte tényezőket; ezek mind szépek és könyörületesek, és előnyöket hozhatnak az embereknek. Ez teljes bizonyossággal így van. Az emberiség művészete, amelyet én láttam, nagyjából és egészében véve ilyen.

A keleti és a nyugati művészet, amelyről éppen most beszéltem, a szobrászatot is tartalmazza. Ha a szobrászatról beszélek, elmagyarázom egyszer a keleti szobrokat is, az eredetüket és a fejlődésüket a történelemben, ennél csak a jelenlegi civilizációban levő dolgokat magyarázom el. Mielőtt a buddhizmust bevezették Kínába, sok szobrászati mű stílusának az előző – nevezetesen az özönvíz előtti – civilizáció kultúrájához volt köze. Ezért ez a stílus egészen más volt, mint az, ami akkor alakult ki, miután a buddhizmust a Központi Birodalomba hozták. Szigorúan véve a szobrászok keleti művei, amelyek a jelenlegi civilizációt képviselik, tulajdonképpen főleg arra vannak ott, hogy buddhákat, bódhiszattvákat és a buddhizmus istenségeit ábrázolják. A szobrok létrehozásának ezeket a technikáit a korai időkben Indiából adták át. És a kialakítás indiai technikáit ugyancsak a jelenlegi buddhizmus előtti buddha-hit időszakából hagyták hátra. Azokat a buddhákat, akikben az utolsó korszak indusai hittek, az Európából származó ógörög buddha-hívók hozták Indiába, mivel a még korábbi időszakból való európaiak között sok buddha-hívó volt. Természetesen ők nem voltak mind buddha-hívók, léteztek még olyan emberek, akik más istenségekben hittek. Miután Indiába hozták őket, a buddhák kinézetét és a szobrok létrehozásának a módszerét is Indiába hozták. Így Kínában a buddha-képek létrehozására szolgáló technika a kezdeti időben alapvetően ógörög volt. Ti sok buddha-szobrot láttatok a korai időszakból; nekik mély szemgödreik vannak, a szemöldökeik és az arc körvonala pontosan olyan, mint a nyugati embereké, egyenes orruk van, és az arcuk nagyon szögletes. Az ok éppen abban rejlik, hogy az ókori Görögország a még korábbi idők buddháinak a kultúráját terjesztette el Indiában, aztán ezt Indiából ugyancsak Kínába hozták. De a szobrászok művei a saját tényezőiket is magukban hordozzák, ezért, miután a Központi Birodalomba hozták őket, a szobrászatban levő buddhák egy kicsit hasonlítottak a kínaiakra. Miután Kínába hozták őket, idővel lassanként elveszítették a kezdeti időszak tényezőit, amikor az ógörög kultúrát Kínába hozták. Lassanként inkább a kínai stílus irányába fejlődött. Ezt az emberi kultúra külső megjelenési formájának a szemszögéből magyaráztam el, léteznek még más okok is. Miután a buddhizmust a Központi Birodalomba hozták, valóban sok ember létezett, akinek a mellék-összelleme sikeresen buddhává vagy bódhiszattvává művelte magát. Mivel akkoriban a Központi Birodalomban nem létezett szisztematikus oktatási rendszer, és a szobrászati műveket mind kőfaragók és *Dao*-művelők hozták létre, a nyugatiakkal összehasonlítva a művek nagyon szakszerűtlenek, egyszerűen nem tudták

visszaadni az emberi test arányait. Ezért Kínában sok szobrászati műnél nincs szó valamelyik iskola műalkotásainak a sajátosságáról. Az ok a technika csekély kiforrottságában rejlett.

Nagy vonalakban és egészében véve éppen most vázoltam fel nagyon egyszerűen az emberi kultúra fejlődésfolyamatát és eredetét. Korábban a művészet normális módon arra volt ott, hogy istenségeket ábrázoljon. Az istenségek azért is adták tovább ezt a dolgot az embereknek, hogy megmondják az emberiségnek: Az emberiséget az istenségek védik, ha az emberek jól cselekszenek, akkor megkapják a jószívűség gyümölcsét.

Normális módon a művészek művei rendelkeznek egy fő témával és egy motívummal, amit ábrázolni akarnak. Ez azt jelenti, hogy milyen képet gondolsz te ki magadnak a kompozíciónál, hogy mit akarsz ábrázolni, ennél mindig létezik egy jelentés, amit ki akar fejezni az ember. Ez azt is jelenti, hogy létezik egy történet. De ha a mai emberek a nyugati, ortodox művészetet szemlélik, van még egy problémájuk. Különösen a reneszánsz idejéből való képzőművészeti alkotásoknál csak a technikát és a festés rendjét és módját tekintik meg. Ez is csak azoknál van így, akik értenek valamit az elemi készségekből. Csak egészen kevés ember létezik, aki tudja, mit ábrázoltak a festményeken. Amikor a festészet és a szobrászat műveit szemléltem, a mellettem levő tanulók megkérdeztek: „Mit ábrázoltak ezen a képen?” Így elmagyaráztam nekik, mit ábrázol. Természetesen ti mindannyian művészettel foglalkoztok, ti szintén nagyon sokat értetek meg, de egyszer együtt elbeszélgethetünk erről. Keressetek ki egypár képet, és elmondom nektek egyszer, mit ábrázoltak a képeken, és miért ábrázolták úgy. (taps)

Kérlek, üljetek le. Amikor éppen most arról beszéltem, hogy mit ábrázolnak ezek a képek, ti is megértettétek, amit mondtam. Szeretném, hogy a *Dáfá*-tanítványok tisztában legyenek azzal, hogyan kellene csinálniuk. Ti is elmondjátok egyszer a véleményeteket, ez rendben van?

Tanítvány: *(Fordítás)* Az üldözés ábrázolásánál megjeleníthetjük azt a képet, hogyan kínozzák a *Dáfá*-tanítványokat?

Mester: Igen. Lehet ábrázolni azokat a jeleneteket, amelyekben a *Dáfá*-tanítványokat üldözik. Mindazokat a jeleneteket is lehet ábrázolni, amelyekben a *Dáfá*-tanítványok tanulják a *Fát*, végzik a gyakorlatokat, valamint az istenségek jeleneteit is és a mennyben létező jeleneteket a *Dáfá* terjesztése után.

Tanítvány: *Ábrázolhatjuk azokat a folyamatokat, amelyekben a Dáfá-tanítványok tisztázzák az igaz körülményeket és terjesztik a Fát, mint például a felvonulásokat és így tovább?*

Mester: Mindezt ábrázolhatjátok. Fontos, hogy egy műalkotás elgondolásánál és megalkotásánál magas színvonalat mutassatok fel.

Tanítvány: *Mester, ami a szívállapot⁶ kifejezését illeti, a legtöbb híres festőnek Kínában ez a stílusa, és tájképeket fest. Festhetünk mi is így?*

Mester: A szívállapot kifejezése nem probléma. A hagyományos kínai festészettel tájképek is elmennek, mert ezeket *Dáfá*-tanítványok készítik, és ki lehet állítani őket. Mindazonáltal ti *Dáfá*-tanítványok vagytok. Jelenleg mindenki azon van, hogy igazolja a *Fát*, és jövőt teremtsen az összes lény számára. Nekünk lehetőleg az igaz körülmények tisztázását és a gonosz leleplezését kell az első helyre tennünk. Különösen ebben az időszakban. Ez a *Dáfá*-tanítványok kötelessége. Jó lenne, ha több mű létezne, amely a gonosz leleplezésére, a *Dáfá* és az istenségek ábrázolására szolgál. Ezeknek kell a fő részt képezniük. A *Dáfá*-tanítványok más műveit is ki lehet állítani.

Tanítvány: *A szívállapot kifejezése nem az elidegenedéshez tartozik?*

Mester: A szívállapot kifejezésével arra gondolok, hogy a művekben a jelentést kell ábrázolni. Ha az érzelmeket ortodox és őszinte, erkölcsös alapon fejezi ki az ember, az nem probléma. A döntő az, hogy az ember őszinte gondolatokkal hoz-e létre műalkotásokat, vagy az úgynevezett modern ideológiára törekszik, hogy az ember az ortodox kifejezésmódot használja-e, vagy a modernség nézeteit fejezi ki. A probléma nem magán a szívállapoton múlik.

Tanítvány: *Mester, szeretném megkérdezni: Ön éppen most mondta, hogy ezeknek a műveknek mind a nyugati istenségek alakját kellene ábrázolniuk. A Dáfá-tanítványoknál a nyugati és keleti összeolvad egymással. Ami ezeket a képeket illeti, hogyan vehetjük mi ezeket a képeket modellként, és őrizhetjük meg egyidejűleg a mi keleti jellegzetességeinket?*

Mester: Az nem probléma, hogy egy és ugyanazon műben fessétek le a nyugati alakkal bíró istenségeket és a keleti alakkal rendelkezőket. A Fá-helyreigazítás során sok különböző istenség fejt ki pozitív hatást. Sok kínai festmény nagyon jó, el lehet ismerni őket. A festésmódon és a készségeken lehet még egy picikét javítani. Mindez nem probléma. Jóllehet, hogy nagyon nehéz egy festményen mind a kínai festészetet, mind a nyugati olajfestészetet alkalmazni. Még senki sem létezett, aki összekeverte volna a keleti és a nyugati festésmódot. Csupán ne csináljátok úgy, hogy ez sem az egyik, sem a másik.

Tanítvány: *Azt akartam mondani, hogy sok keleti, valamint nyugati istenség még magasabb szintek szempontjából a buddha szintje alatt található. Ha mi egy viszonylag nagy képet hozunk létre, megy az, ha mindannyian ezen találhatók?*

Mester: Te egy nagy művet akarsz alkotni, amelyben keleti, valamint nyugati alakkal rendelkező istenségeket festesz le, ez nem probléma. Ha festesz néhány daót és aztán szükség szerint egy pár nyugati alakkal bíró istenséget, éspedig ugyanazon a képen, az nem probléma. Ha egy mű egyik részét az olajfestészet technikájával és a másik részét a hagyományos kínai festési technikával festik, véleményem szerint az nem megy.

Tanítvány: *Van még egy kérdésem. A műveinkben főleg a világos oldalt ábrázoljuk. Némely művek nagyon gazdag tartalommal rendelkeznek, ezekben negatív alakok is felbukkannak. Ezen az ellentétén keresztül egy különleges jelenetet mutatunk be. Én csak szeretném helybenhagyni, tehát a rossz alakok természetesen egy homályos és sötét sarokban tartózkodnak, lehet-e őket így ábrázolni?*

Mester: Igen. Nézd csak meg ezt a képet. Egy gonosz rendőr ver egy Dáfá-tanítványt. A rendőrnél és a Dáfá-tanítványnál színekülönbség létezik. Mégis az egész kép nagyon kiegyensúlyozott. Ez nem probléma. Ez a technikátok egy kérdése, és hogyan ültetitek át jól a gyakorlatba.

Tanítvány: *Mester, csak azt szeretném megkérdezni, hogy a kínai kalligráfia is egyfajta művészet-e? És a fogalmazó írás⁷, az tisztességes?*

Mester: Amit most kalligráfiának neveznek, korábban egyszerűen írásnak hívták. Az újkor óta már nem írnak ecsettel, akkor az ecsettel való írást egyfajta művészetnek tekintik. Valójában rendelkezik művészi tartalommal. Ha már egyfajta művészetnek tekintik, akkor a festménykiállításon pontosan egyfajta képszerű műalkotásnak tekintik.

Ami a fogalmazó írást illeti, szigorúan véve ez egy ember negatív oldala féktelen szívállapotának egy kifejezése. Amikor az istenségek korábban segítettek az embereknek, hogy létrehozzák az írásjegyeket, nem létezett fogalmazó írás. Tulajdonképpen én nem gyakoroltam az ecsetírást. Nem tudom olyan jól megírni őket. De némely emberek gyakran kérnek arra, hogy írjak valamit, úgy én a kancellár írást⁸ használom. Nincs úgy, hogy előszeretettel használom a kancellár írást. Mert az ilyen írással, mint a kancellár írás nem lehet hanyagul gyorsan írni, akkor sem, ha akarja az ember. Ha hanyagul gyorsan ír, akkor az már nem kancellár írás. Ezért alig lehetséges, hogy ebben a stílusban hanyagul gyorsan írjon, még akkor sem, ha szabad folyást enged a nézeteinek vagy a gondolati karmájának. Egyedül ebből az okból kifolyólag szeretek szívesen használni kancellár írást.

Tanítvány: *Ami a „kalligráfia” szót illeti, észrevettem, hogy egyes Dáfá-tanítványok az írásfajta kiválasztásánál mindig a kancellár írás mellett döntenek, mert a Mester kancellár írást használ. Csak azt szeretném megkérdezni, hogy használhatunk-e minden írásfajta?*

Mester: Lehet használni őket, mindegy, melyik írásfajta. De a fogalmazó írás vonatkozásában úgy találom, hogy túl sok szabad utat enged az ember negatív oldalának, mivel az emberi felszín túl sok tényezőjét tartalmazza. Ha az ember valóban az őszinte gondolatoknál marad, és könnyőreletesen cselekszik, nem tud írni vele. Leginkább akkor tud úgy írni, ha az emberi érzületeket szabadjára engedi. A legrosszabb esetben az ember tébolyult szívállapotba kerülhet, és eközben az őszinte oldala nem erős.

Tanítvány: Még egy kérdés a három alapszínről. A Mester már beszélt egyszer a három alapszínről, hogy más dimenziókban ők is megfelelőképpen léteznek. Az emberek között mi is a kiegészítő színekről beszélgettünk. Hogyan értendő hát a három alapszín? Itt az embereknél azt mondjuk, hogy a színeket a fény hozza létre, mert fény nélkül nem lehet látni a színeket. De más dimenziókban mindenütt létezik fény. Miben különböznek a színek?

Mester: A három alapszín össze lehet keverni a festéshez és más színeket csinálni belőlük. Az emberi fényspektrumban levő három alapszín is különböző színek fényspektrumává lehet megtörni. De ez csak az emberiség anyagi terében levő anyag összetételére vezethető vissza. Más dimenziókban ez máshogyan van. Az anyagok is másmilyenek. Némely emberek azt mondják, hogy egy tárgy alakját a fény hozza létre, beleértve a különböző fényesség⁹ ábrázolását a festészetnél és a színek megjelenését. Ez nincs így. Mindegy, hogy létezik-e fény, egy tárgy formája egyszerűen ilyen. A fény pusztán a különböző fényesség vizuális érzékelését okozza az embereknél. A fényerő megváltoztatásával a színek hamis benyomást okozhatnak. De egy tárgy színeit és formáját nem igazán lehet megváltoztatni ezáltal. A művelés szavaival a fény az emberek szemeit is megtévesztheti, úgyhogy egy csalóka kép keletkezik. Sok más dimenzióban nem létezik napfény. Szintén sok dimenzió létezik, ahol minden dolog a saját lágy fényébe merül. Ha egy tárgynak nincsen szüksége napra, vagy ha egy dimenzióban nem létezik napfény, a tárgy formája ennek ellenére stabil marad. Némely dimenziókban minden tárgy halvány és lágy fényt sugároz ki, az ugyanazon a szinten levő élőlények is láthatják ezt. Az ilyen dimenziókban nem is létezik közvetlen fénysugárzás, mint a napé¹⁰, és egy tárgy formáját pontosan olyannak látja az ember, ahogyan van.

Ha az emberek más dimenziókat néznek meg a szemeikkel, ezek ragyognak. A tárgyak színei és alakja változatlan marad. (Természetesen az istenségek és minden, ami az istenségekhez tartozik, megváltozhat. Az anyagok létformái sincsenek egy úgynevezett stabil állapotban, ahogyan az emberek hiszik.) Normális módon úgy néznek ki, mint a színes neonlámpák. Az alakot és a színeket nem befolyásolja a fény. Egy élőlénynek azon a szinten nem lesz ugyanaz az érzése, mint az embereknek, amikor ezt a dimenziót szemlélik. Mint ahogyan elmagyaráztam nektek, a molekuláknak is van energiájuk. Az emberek nem tudják érzékelni, mert minden, ami egy emberhez tartozik, bezárólag a szemekkel, molekulákból áll. Azok az élőlények, amelyek azokból a részecskékből állnak, amelyek nagyobbak a molekuláknál, és alacsonyabb szinten vannak náluk, szintúgy láthatják, hogy az emberi testek és minden, ami az emberi dimenzióban van, világít és energiája van. Ennél nem azokról a dimenziókról van szó, amelyekről éppen most beszéltem, és amelyekben minden napfény nélkül világíthat. Nevezetesen, ezek olyan dimenziók, ahol minden önmagától világít.

Ez az emberi dimenzió pontosan egy olyan hely, amelyet kifejezetten a Fá-helyreigazításra teremtettek. A három világgörön kívül az teljesen máshogyan néz ki. A három világgörnek ugyanazon a szintjén még sok más nagyobb dimenzió létezik, amelyben minden dolog szerkezete más, másmilyen, mint az emberi világé. Ha megnézzük a tárgyak alakját, a fényviszony¹¹ teljesen más, mint az, amit az emberek ebben a világban látnak. Ezért az a fényviszony, ami itt az embereknél mutatkozik meg, annak a környezetnek egy megtestesülése, amit kifejezetten az emberek számára teremtettek meg. A mennyben levő istenségeket és sok mennyei rendszert nem ragyog be közvetlenül nap. Szintúgy sok olyan mennyei rendszer létezik, amelyet nem csak egy nap ragyog be. Némely helyeken léteznek napok, de némelyeken nem. Különböző szinteken levő élőlények a fényerőt is különbözőképpen érzékelik. Ők megfelelnek a különböző szinteken levő fény létformáinak is. A tanulók azt írták a cikkeikben, hogy a három alapszín és a *Zhen, Shan, Ren* között létezik egy kapcsolat. Ez csak egy saját érzet a művelés során, és nem a *Zhen, Shan, Ren* lényege.

Amikor az emberek a menny jeleneteit látják, megdöbbennek. Így azt fogják gondolni: „Milyen színekkel lehet ábrázolni őket festés közben?” Azt a felszínen levő anyagot, amelyik molekulákból áll, az emberek láthatják, megérinthetik és használhatják, de azoknál a dolgoknál, amik olyan részecskékből állnak, amelyek még mikroszkopikusabbak, mint a molekulák, az emberek normális módon csak az energiájukat érezhetik. Az azokban a dimenziókban levő anyagi színeket, amik még mikroszkopikusabb részecskékből állnak, mint a molekulák, nem lehet megtalálni itt az embereknél. Tulajdonképpen a molekuláknak is van energiájuk. Nemcsak energiájuk van, hanem energiaként is hathatnak. A világ emberei nem érezhetik az energiát, mivel a testük, a szemeik, a bőrük, a vérük, a húsuk és mindenük a molekulák terméke. Ezért az emberek nem érezhetik az ugyanazon a szinten levő energiát. Ők érezhetik a mikroszkopikus szintekből való energiát, mivel

azoknak a részecskéknél a magjai, amelyek az emberi szint anyagából képződnek, nagyobbak, mint a mikroszkopikus részecskék. Más szóval azok a tényezők, amelyek a színeket képezik, nem tartoznak az ugyanazon a szinten levő hasonló részecskékhöz. Ezért a magasabb szinteken levő dimenziók világosabban néznek ki, mint azok a dimenziók, amelyeket olyan részecskék képeznek, amelyek alacsonyabbak egy fokkal. Ez a fényesség túlmegy a mindenkori szinten, ezért az embervilágban nem lehet ilyen színeket találni, a neonszínekkel sem lehet őket ábrázolni. Ugyan nem léteznek olyan színek, amelyek ábrázolhatnák annak a szintnek a szentségességét, de azokkal a színekkel, amelyek rendelkezésre állnak az emberiségnél, mégis lehet ábrázolni a képi szerkezeteket és a méltóságteljes kifejezést. Az alakot és a szerkezetet alkalmasint már lehet ábrázolni azokkal a színekkel, amelyekkel az emberiség rendelkezik. Ha te az istenségeket mindazon keresztül mutatnád meg az embervilágban, ami az istenségektől származik, úgy az semmi más nem lenne, mint hogy az istenségek az embervilágba jöttek volna.

Tanítvány: *Beszélhet egyszer a Mester a buddhák, daók és istenségek ruházatáról, vagy arról, hogy hogyan öltözködnek ők normális módon?*

Mester: A buddhák ruhái, amelyeket mi normális módon látunk, pontosan a sárga kasaják¹². A bódhiszattváknál a ruhákat úgy festik, mint az ősi Kínában élő nőkét. Ti a Song-dinasztiában élő nők ruházatát vehetitek modellként, ez a leggyakoribb. Azok az istenségek, akik úgy néznek ki, mint a fehérek, mindegy, hogy melyik világhoz tartoznak, normális módon egy nagy, fehér kasaját tekernek a testük köré. A buddhák egy nagy sárga kasaját tekernek maguk köré, és azok az istenségek, akik úgy néznek ki, mint a fekete emberek, egy nagy vörös kasajába burkolóznak. Természetesen még sok különböző megjelenés létezik még magasabb szinteken. Léteznek még némelyek, akik egyáltalán nincsenek felöltözve. Léteznek azok is, akik különböző, nagyon régies ruhákat viselnek, tehát léteznek különböző istenségek. Az már elég, ha a műveitekben azt mutatjátok meg, amit a világ emberei megérthetnek. A daók természetesen az ősi kínai ruházatokat hordják. Ezek közönséges daók. Valójában a nagyon magas szinteken levő nagy daók szintén különböző ruhákat viselnek.

Korábban létezett még egy jelenség a művelők között: Mindegy, hogy mikor vagy melyik dinasztiában művelték magukat készre, később ők azt a ruhát viselték, amit a beteljesülésnél hordtak, normális módon ez úgy volt. Természetesen a buddháknál másképp van. Mindannyian, akik buddhává művelték magukat, teljes bizonyossággal egy buddha alakjával rendelkeznek, és a buddha ruháját viselik. Azoknál, akik más istenségekké művelték magukat, normális módon az úgy volt, hogy ők később azt a ruhát viselték, amit a beteljesülésnél éppen viseltek. Volt már valaki közületek a Wudang-hegyen? Láttátok Xuanwu képét? Miért van a képen hosszú és kibontott haja? Mivel a beteljesülésnél kibontott haja volt, egy kibontott hajjal rendelkező alakja van. Hosszú időn keresztül meditált a hegyekben, és túl körülményesnek találta, hogy megkösse a haját, ezért többé nem kötötte össze a haját, amíg készre nem művelte magát, és úgy maradt.

Tanítvány: *Mester, némely buddhák az ősi időből való képeken ruhát viselnek, némelyek válla fedetlen.*

Mester: Néha az emberek a saját elképzeléseik szerint festik le a buddhákat. Például Dél-Ázsiában nagyon meleg van, így normális módon a szerzetesek egyik válla fedetlen, nevezetesen a jobb váll, így az valamivel hűvösebb. De azokon a vidékeken, amelyek valamivel északabbra fekszenek, a szerzetesek megint csak befedik a kendővel a jobb vállukat. Ha a jobb váll be van fedve, nem fognak fájni. A buddhák világában nem létezik ilyesmi. Normális módon ők fedetlen jobb vállal viselik a ruhadarabot. Ha a kínaiak festenek buddhákat, az ő elképzelésük szerint a vállakat teljesen be kell fedni. Valójában az istenségek ruházata pontosan ilyen. Azok az istenségek, akik a nyugati emberek alakjával rendelkeznek, szintén fedetlenül hagyják az egyik vállukat, mivel ennél a ruhánál nem léteznek ruhaujjak. Ha mindkét váll be van fedve, nem tud jól mozogni az ember.

Tanítvány: *Szeretném – kérem – megkérdezni, miért olyan nehéz megtanulni a festés elemi készségeit, alig talál az ember képzési lehetőséget. Ha Kínában tanulja az ember a festést, hogyan lehet megemlíteni a technikai színvonalat?*

Mester: Ez főleg azon múlik, hogy a nyugati országokban a modernség ideológiája túlságosan befolyásolja a képzést. A diákok képzésénél egyáltalán nem fektetnek hangsúlyt az elemi technikákra. Ezenkívül sok tanár és professzor képviseli a modernséget, ők saját maguk semmit sem értenek abból, és alig rendelkeznek alapvető ismeretekkel a festészetéről. Ami az elemi készségek uralását illeti, az

ember csak kemény gyakorláson keresztül tanulhatja meg uralni őket. Kezdetben csendéleteket kell festenie, hogy helyesen kezelje a kompozíciót és a perspektíva viszonyát. Miután jól tudja festeni a csendéleteket, megtanulja a vázlatok készítését. Aztán megtanulja helyesen használni a színeket. Így fogja uralni lépésről lépésre a festés elemi készségeit. Az elemi készségek olyasmik, amiket egy festőnek vagy szobrásznak uralnia kell.

Tanítvány: *Miért festenek Kínában hosszú idő óta tájképeket? Természetesen buddha-alakokat is ábrázolnak Kínában, de a múltban főleg tájképeket festettek.*

Mester: A kínai festészetnél persze a szívállapot¹³ kifejezésére fektetnek hangsúlyt. A belső érzékelést és a jelentést ábrázolják, innen eredően főleg tájképeket festenek. Végül is a kínaiak egy félisteni kultúrával rendelkeznek. A tudatukból kifolyólag nem szeretnek túl sok emberi dolgot ábrázolni. Ez annak az oknak is köszönhető, amit éppen megemlítettem, ezért legtöbbször tájképeket festenek. Mindazonáltal embereket is festenek, de normális módon nem használnak modellt. Az embereket teljesen a saját elképzelésük szerint festik, így az tiszta is. Természetesen nincs úgy, hogy egyáltalán nem festenek valóságos személyeket. A történelem hőseit és azokat a személyeket, akiknek meg kell maradniuk az emlékezetben, szintén festők festették le, az újkorban még többet festettek le. A legkorábbi kínai festményeken, amelyeket felfedeztek, valójában az istenségeket festették le. Ezenkívül az ősidőktől fogva a mai napig mindig léteznek a templomokban olyan képek, amelyek buddhákat, daókat és istenségeket ábrázolnak.

Tanítvány: *A kínai képeket főleg vonalakkal festik, és nagyon finom színekkel rendelkeznek, miközben a nyugati festmények nagyon nagy hangsúlyt fektetnek a színekre. A kínai képeknek is azokkal a színekkel kellene rendelkezniük, mint a nyugati festményeknek?*

Mester: Nem. Keleten a festészet pontosan a keleti festészet tulajdonságaival rendelkezik, úgy kell festeni, ahogyan lennie kell. Mihelyt megváltoztatod őket, akkor valami mások. A keleti képeknél pontosan a vonalakra fektetnek hangsúlyt, és a nyugati festményeket nem kellene vonalakkal festeni. Ha vonalakat festesz ott, akkor az már nem helyes. A kompozíciót különböző fényesség¹⁴ révén alakítják ki.

Tanítvány: *Mester, mi a szívállapotot vagy a valóságot ábrázoljuk. Miközben festünk valamit, az Ön fashene a képre jön? (mind nevetnek)*

Mester: A fashenem nem fogja ezt tenni. (mind nevetnek) Mihelyt neki van egy gondolata, te már tudod, hogyan kellene festened. De akkor azt mondod: „Most megértettem, akkor hagyom a Mestert festeni.” (mind nevetnek) Ez nem megy.

Tanítvány: *Tehát ebben a pillanatban a festő beléphet egy természetfeletti állapotba, akkor a festménye is természetfeletti lesz.*

Mester: Nem kell feltétlenül természetfelettiné lennie. Mindenesetre az ember nagyon észszerű és normális, úgy, mint ti a Dáfá művelésénél, minden teljesen normális marad. Ha Dáfá-tanítványként valamit festened kell, akkor egyszerűen jól kell csinálnod. Nem létezik olyasmi, hogy az embernek valamilyen állapotba kellene belépnie. Még csak ez a gondolata sincs, úgy helyes csupán.

Tanítvány: *Mester, én különböző alakokat szeretnék festeni. A Mester azt mondta, hogy a fekete emberek istenségei egy vörös kasaját tekernek a testük köré. De mi nem tudjuk, hogyan néz ki a hajuk.*

Mester: Normális módon, ha a nyugati istenségeket szeretnék lefesteni, a reneszánsz korából való műalkotásokat vehetitek modellként. Az istenségek ábrázolása a reneszánsz korából származó képeken helyes. A legtöbb felnőtt férfi istenségnek normális módon szakálla van, természetesen léteznek olyanok is, akiknek nincs szakálluk. A buddhák legtöbbször nem viselnek szakállt, de szintén léteznek egyesek, akik szakállt viselnek. A fekete emberek istenségeinek a haja úgy néz ki, mint a fekete embereké, rövid és göndör, mert az istenségek a saját képmásukra teremtték az embereket.

Tanítvány: *(Fordítás) Festettem egy képet az iskolám számára, szóval a saját portrémat. Én azt a szívemmel festettem, és közben lehetőleg nem hagytam magam befolyásolni a nézetektől. Észrevettem, hogy a visszajelzés jó, és a kompozíció is nagyon jó, varázslatos. A kérdésem az, hogy*

már jól tudunk festeni, ha a szívünkkel festünk? Szeretném megkérdezni, hogy a Mester adhat-e útmutatásokat erre.

Mester: Szigorúan véve a szívével kell festenie az embernek. Ha a szíveddel festettél, mindenki azt fogja mondani, hogy jól festettél. Mindazonáltal létezik egy különbség ahhoz az időhöz képest, amikor az elemi készségekre fektette az ember a hangsúlyt. Ezért úgy találom, hogy a *Dáfá*-tanítványok még jobban festhetnek, ha még jobban gyakorolják az elemi készségeket. Így egy őszinte utat lehet hátrahagyni a jövőbeli emberek számára. Természetesen helyes a szívvel festeni.

Tanítvány: *Festhetek képeket a Mesterről?*

Mester: Ah, olyan sok ember készített már szobrot rólam, vagy festett rólam egy képet, végül semelyik sem néz ki valódinak. Festeni lehet, az nem probléma, vedd csak a fényképet modellként.

Tanítvány: *Mester, tudom, hogy sok tanuló valóban szívesen szeretne képeket festeni a Mesterről, különösen a más dimenziókból származó képeket. Némely képek valóban élethűen néznek ki, valóban érezte az ember a fashen erejét. De hogyan kell kezelni ezeket a képeket? Végül is ezek a Mester képei. És hogyan kellene eljárni a vázlatokkal?*

Mester: Ha meg kell lennie, el lehet égetni a vázlatokat, semmi probléma. A *Fá*-helyreigazítás idején a *Dáfá*-tanítványok *Fá*-igazolása a legfontosabb.

Tanítvány: *És mi van a jól sikerült képekkel? Nem tudjuk, hogy felajánlhatunk-e nekik füstölőpálcikákat?*

Mester: Egyszerűen képekként őrizhetitek meg őket.

Tanítvány: *Mester, miután ma hallottam az Ön magyarázatát, a gondolataim sokkal nyitottabbá váltak. Úgy gondolom azonban, hogy létezhetne-e valami írott dolog, mivel sokan, akik szintén nagyon sikeresek a művészet területén, nem jöttek el.*

Mester: Várj, amíg feldolgozom a *Fá*-alapelveket, amiket ma elmagyaráztam, aztán meglátjuk.

Tanítvány: *Korábban egyáltalán semmi ötletem sem volt, hogyan kellene a műalkotások létrehozásához vezető utat járnunk. Most tisztába jöttem vele. Nagyon örülök ennek.*

Mester: Ez az a *Fá*, amit el akarok magyarázni ma nektek.

Tanítvány: *Még egy kérdés. Például én csak a nyugati festészetet tanultam, de nagyon szeretem a kínai festészetet. A festésnél helyezhetem-e a súlypontot az ábrázolásra, és ne hagyjam magam a hagyományos technikáktól korlátozni?*

Mester: Arra gondolsz, hogy ötvöződ a jó tulajdonságokat a két iskolából. Korábban ezt már kipróbálta néhány ember. Te is kipróbálhatod egyszer, de harmonikusnak kell lennie és természetesnek kinéznie. De miután kipróbáltad, talán észre fogod venni, hogy a nyugati és keleti festőkultúrák nem igazán hagyják összelegyíteni magukat egymással.

Tanítvány: *Üdvözlöm Önt, Mester. A mi képeinken léteznek például szárnyas angyalok, festhetjük-e együtt a nyugati és keleti dolgokat egy képen?*

Mester: A *Fá*-helyreigazításnál léteznek mind keleti és nyugati istenségek, mind különböző kinézetű istenségek, akik kizárólag pozitív hatást fejtenek ki. Teljesen azon múlik, hogy mit akarsz megmutatni a képeden, tehát mire van szükséged a kompozícióhoz. Például némely nyugati kinézetű istenségek szárnyakkal rendelkeznek, és némelyek szárny nélküliek. Azon múlik, hogyan akarod megmutatni őket a kompozíción keresztül. Én mondom nektek, az alacsony szintek dimenzióiban levő istenségek tudták, hogy jönni fogok, és a *Fát* fogom terjeszteni, így a régi erők elrendezték, hogy gyakoroljanak befolyást arra, hogyan kellene terjesztenem a *Fát*, és milyen állapotban kellene lennie a társadalomnak. Természetesen nem aszerint csinálom, amit ők akarnak. Az, hogy milyen alakkal igazítom helyre a *Fát* a *Fá*-terjesztésnél, minden istenség számára egy nagyon nagy dolog. Annak érdekében, hogy egy alakot határozzanak meg számomra, az alacsony szinteken levő buddhák és *daók* akkoriban vitatkoztak, és a taoizmus is ebből az okból kifolyólag jött létre. A *daók* azt akarták, hogy egy *dao* alakját válasszam, és a *daókkal* terjesszem a *Dao Fáját*. De ők saját maguk is tudták, hogy a *Daót* csak egyedülálló személyeknek kell továbbadni. Ha csak egyedülálló személyeknek adják tovább, hogyan lehet akkor minden élőlényt megváltani? Hogyan lehet a *Dáfát* terjeszteni? Ez

nem megy. Ezért támadt egy ötletük, és egy vallást alapítottak a Földön, így jött létre a taoizmus. Később a taoizmusban sok *daót* soroltak be buddhaként, bódhiszattvaként, és a mennyben is ténylegesen keletkeztek taoista világok. Mert ők azt akarták, hogy egy *dao* alakját válasszam. És a buddhák oldalán is teremtettek feltételeket arra, hogy egy buddha alakját válasszam. Úgy vélték, hogy az együttérzés miatt egy buddha alakját kellene választanom. Végül is minden élőlényt meg kellene váltani. Mindazonáltal én a Központi Birodalomban születtem újra. Ha Nyugaton születtem volna újra, a fehér emberek alakjával rendelkező istenségek is teremtettek volna feltételeket erre. A történelem során a buddhák és *daók* közötti viták ebből az okból kifolyólag keletkeztek. Miután elhatároztam, hogy mit szeretnék, az alakról folyó vita abbamaradt. Én sem cselekedtem a régi erők elrendezése szerint.

Ezért a mennyben levő minden istenség együtt beszél meg, ha valami történik a mennyben, mindegy, hogy milyen fajta istenségek ők. Azt is, hogy Jézus azért jött a Földre, hogy embereket váltson meg, minden istenség közösen hangolta össze, mert a Földön történő nagy események mozgásokat okozhatnak a mennyben. Ha egy buddha a *Fát* akarja terjeszteni, az sem megy, ha más istenségek nem értenek egyet ezzel. A buddhák és *daók* közötti viták, amelyeket éppen megemlítettem, már teljesen elmúltak, mert amióta meghoztam a döntést a *Fá*-terjesztés számára, semmi több vitakoznivaló sem létezik. Minden újra rendben van.

Tanítvány: *A vízfestés egy picikét hasonlóan néz ki, mint a kínai hagyományos festészet, és egy picikét úgy is, mint az olajfestészet. Némely művek vízfestéssel és a kínai hagyományos festéssel lesznek...*

Mester: A vízfestés tanulásánál az elemi készségek nyugatról valók, ezért a vízfestés a nyugati ábrázolási módhoz tartozik. Ami magukat a festékeket illeti, nem hagyják korlátozni magukat, akár egy akvarellképet festesz, akár egy kínai hagyományos képet. Nem probléma, ha akvarellfestékekkel egy hagyományos kínai képet festesz. Az sem probléma, ha akvarellfestékekkel az olajfestészet rendje és módja szerint festesz egy képet. Maguknál az akvarellfestékeknél nem létezik a nyugati vagy keleti ábrázolási mód kérdése. Ez azt jelenti, bármilyen festékeket vesz az ember, annak semmi köze ahhoz, hogy mit fest, és hogyan fest. A keleti és nyugati festészetnél nem csak a szín intenzitásáról van szó. Ami a képek mögött van, azt a két kultúra révén hozzák elő.

Sok ember megpróbálta már, hogy összelegyítse a keleti festészetet a nyugatival, de valójában az senkinek sem sikerült. A kínai hagyományos festészetnél és a nyugati festészetnél nemcsak az ábrázolási módról és a színek technikájáról van szó, a képek mögött az óriási népi kultúrák rejtőzködnék. Egy kultúrában az összes készség olyasvalami, ami abból az egész népi kultúrából kristályosodott ki. Valójában az nem működhet, ha a keleti és nyugati festészetet összelegyítik egymással, kivéve, ha a keleti és a nyugati kultúra teljesen összekeveredik egymással, és valami elfajult dologgá válna, amelynek nem lennének többé gyökerei.

Tanítvány: *Meg akarjuk festeni a menny és a föld teremtését: a világegyetemben lévő régi erőket eltávolították, és a jó – tehát ha a mennyei rendszerek jobba váltak, a rosszat letaszítják. Ilyen jeleneteknél legjobb lenne belefesteni néhány istenséget? Vagy egyszerűen a színek változásán keresztül kellene ábrázolni őket? Legjobb, ha az ember hozzáilleszt valamit abból, amit a Mester éppen mondott?*

Mester: Nem szabad elvont módon lefesteni őket. Feltétlenül kell léteznie egy fő témának, amit ábrázolni akar az ember. Pontosan újra vissza kell térni a helyes útra.

Tanítvány: *Azokról a mennyben levő isteni állatokról van szó, amelyeket a Mester éppen megemlített, oroszlánokról, sárkányokról és főnixekről. Mint például a sárkányok, tehát a sárkánynép és a vörös gonosz sárkányok, amelyeket a Mester említett meg a jingwenben: „a vörös sárkány agyonütve”¹⁵, léteznek különbségek a sárkányoknál?*

Mester: A sárkányoknak egyforma az alakjuk¹⁶. De léteznek jó és rossz sárkányok is. Léteznek gonosz sárkányok, jó sárkányok és isteni sárkányok. Azok a sárkányok, amelyek normális módon a mennyországban vagy a buddha-világban láthatók, mind arany sárkányok. Ők aranyszínű fényt sugároznak ki. Egyvalamit tisztázni kell: A sárkányok a keleti kultúrában nem ugyanolyan fajtájúak, mint a nyugati kultúrában levő sárkányok. Nem ugyanabból a fajtából valók. A sárkányoknak a keleti kultúrában különböző színeik is vannak. Némelyek egy fekete-fehér hal színeivel bírnak, némelyek vörösek, némelyek sárgák vagy fehérek, olyanok is léteznek, amelyek feketék. Ők

különböznek. Mert a sárkányok is különböző szintekről valók. Égi sárkányokra, földi sárkányokra és vízi sárkányokra osztják fel őket. A nyugati kultúrában a sárkány egyfajta gonosz állat¹⁷ a pokolban. Normális módon, amikor a kínaiak sárkányokról beszélnek, sok nyugati ember azt gondolja, hogy a sárkányok rosszak, így gondolkodnak. Tulajdonképpen ez a nyugati és a keleti kultúra különbözőségén múlik. A sárkány, amire a nyugatiak gondolnak, úgy néz ki egy kicsit, mint egy sárkányfejű teremtmény, vékony nyakkal, valamint egy vastag és nagy testtel, mint a dinoszauruszoké, és egy pár toll nélküli szárnyal. Ezenkívül ez a teremtmény az alacsony szintek egy élőlénye a nyugati emberek alakjával bíró istenségek rendszerében, nevezetesen a pokolban lévő sárkány a nyugati emberek alakjával bíró istenségek rendszerében. Yin-tüzet tud okádni.¹⁸ Véleményem szerint a korábban élt emberek a fordításnál tulajdonképpen összetévesztették és sárkánynak nevezték ezt az állatot. Ez nem ugyanolyan sárkány, mint a keleten levő. (A nyugati tanulókat kérdezi:) Mondjátok csak, a nyugatiak fogalma a sárkányokról olyan, ahogyan mondtam? (Válasz: Igen.)

Tulajdonképpen ez nem ugyanaz az élőlény¹⁹. A nyugati mennyországokban normális módon nem léteznek olyan sárkányok, amelyekről Keleten beszélnek. Ő nem annak a rendszernek egy élőlénye. És a nyugati emberek alakjával bíró istenségek rendszerében, amellyel a fehér emberek társadalma áll kapcsolatban, a még alacsonyabb szintek dimenzióiig ilyen állat nem is fordul elő, tehát ebben a rendszerben nem beszélnek sárkányokról. De ennek a rendszernek az élőlényei közül sok nem is létezik a keleti emberek alakjával bíró istenségek rendszerében. Nyugaton például korábban létezett a Földön egyfajta állat, amely egy ló testének az alsó felével és egy ember testének a felső felével rendelkezett. A keleti világok rendszerében ez viszont nem létezik. Ezért ez nemcsak a kulturális különbségen múlik, hanem azon, hogy ez abban a rendszerben, tehát abban a világban nem létezik.

Tanítvány: *Mester, szeretnék feltenni egy kérdést. Én olajfestményeket festek, ha szeretnék egy jó képet festeni, nagyon sok időre van szükségem. Úgy gondolom, hogy még nagyon sok elvégzendő projekt létezik.*

Mester: Azok a Dáfá-tanítványok, akik szorgalmasan haladnak előre, mind nagyon elfoglaltak. A Fá-helyreigazítás idején tisztázni kell az igaz körülményeket és megmenteni az élőlényeket. Ahogyan ma mondtam nektek, azoknak közülünk, akik rendelkeznek ezekkel a különleges képességekkel, még létre kell hozniuk néhány képzőművészeti alkotást is. Arra, hogy létrehozzák ezeket az alkotásokat, nagyon sok idő szükséges, ezt nagyon jól tudom. De ne aggódjatok, használjátok ki éppen azt az időt lehetőleg, amit kihasználhattok, hogy fessetek, de nem kellene túl sokat tartania. Ti a lehetőségeitek szerint festetek. Ha van elég kép, akkor rendezünk egy kiállítást.

Tanítvány: *Mester, azt szeretném megkérdezni, tehát hogy a helyes arány szerint cselekedjek, mármint csak egy ilyen picike idő van, ha ezt csinálom, akkor nem tudom megcsinálni azt.*

Mester: Igen. Akkor terveztétek meg jól. Amit én csináltatok veletek, az nem csak mások számára való valami, vagy arra, hogy hátrahagyjuk a jövőbeli embereknek, ez a saját művelésed számára is hasznos. Mert ti mindannyian a társadalomnak ebben a környezetében éltétek, és nektek is mind ki kell jutnotok ennek az időszaknak a korlátozásaiból. Ez azt is jelenti, hogy a mai emberek nézetei már ilyenek lettek, ők mindannyian a nagy festékkádban találhatók. Azokat közöttünk, akik ezekkel a különleges készségekkel rendelkeznek, ezen a területen biztosan jobban befolyásolták, mint másokat. A folyamat során, amelyben az alkotás által újra visszatértek a helyes útra, nem tisztítjátok meg magatokat eközben? Nem emelitek meg magatokat a művészetén keresztül? Igen. Az ember alapjától fogva és a nézet szempontjából változtatja meg önmagát, eközben nem saját magát műveli?

Tanítvány: *Tegnap láttam a Mestert a konferenciateremben a Fálunt forgatni, nagyon megindító volt. Ha megfestem ezt a képet, úgy azt gondolom, a Mester a nyugati öltönyt viselte, akkor az ábrázolás túl közvetlen vagy túl részletes?*

Mester: Ezt meg lehet festeni, meg a nyugati öltönnel.

Tanítvány: *Mester, két kérdést szeretnék feltenni. Az egyik az, hogy a mi Fálun Dáfánk nagyon sok istenséget foglal magában, olyan sok istenség létezik. Ha a tanulók befejezték a művelésüket, ők természetesen különböző buddhák, daók és istenségek. Most szeretnénk azokat a gyakorlótársakat ábrázolni, akik jól művelték magukat, talán némelyek már nagyon jól művelték magukat, azokat mind*

ábrázolhatjuk. De a Mester sok istenséget említett meg az ortodox vallásokból, amelyekben hisznek. Ezenkívül a buddhizmusban is nagyon sok igaz istenség létezik. Ábrázolhatjuk őket?

Mester: Sokat közülük ábrázolhattok. Mondjuk csak úgy, hogy a buddhizmusban megemlített istenségeket, tehát a buddhizmusban levő buddhákat és bódhiszattvákat, akiket már ismernek az emberek, lehet ábrázolni. Lao-ce, a *daók*, Jehova, Jézus és a Szentséges Mária esetében mindez nem probléma. De egyáltalán semmi értelme, ha a *Dáfá*-tanítványok a *Fá*-igazolás során olyan istenségeket ábrázolnak, akiknek semmi közük a *Dáfához*. Nem szükséges sokat mondanom, hogy mit kellene ábrázolnotok, és hogyan ábrázoljátok őket.

Tanítvány: Nekem van még egy kérdésem. Korábban, a reneszánsz idejéből, hátrahagytak néhány klasszikus művet, mint például „Az utolsó vacsora”. Úgy találom, hogy ezek nagyon nagy energiaráfordítást igényelnek. Remélem, hogy mi is jó műveket hagyhatunk hátra, de a mi műveinknek ugyanolyan formában kell lenniük, mint az övéiknek? Mert mi a *Dáfát* ábrázoljuk. De a szellem ugyanaz. Mindenekelőtt egy jó kompozíciónak kell lennie, ehhez jön még a technika és az idő, ezenkívül még sok feltétel létezik. Ezért úgy találom, ha egy ilyen projektet jól akarunk csinálni, nagyjából és egészében véve sok erőt kell bevetnünk.

Mester: Az ötlet nagyon nagy. Ne aggódjatok, csináljátok lassan. A mostani lehetőségeitek szerint hozzátok létre a műveket. Ti pontosan a kezdet vagytok. Ha megvannak hozzá a képességeitek, akkor csináljátok meg. Ha nektek nem sikerül, az emberek bizonyosan meg fogják tenni a jövőben. Az emberiség biztosan dicsőségteljes ragyogást fog létrehozni a *Dáfá* számára, mivel a *Dáfá* egyszerűen túl sokat adott az embereknek! (taps)

Tanítvány: Mester, úgy találom, hogy a kínai festészetben a buddha-alakok ruháján található ékszerek és díszítések nagyon bőségesek. Nagyon szépen festették meg őket – nagyon szépen. De most nagyon egyszerűen festik meg, nem találom szépnek őket.

Mester: A kiindulópont más. A megjelenés itt az embereknél éppen ilyen. A buddhák különböző időkben különböző ruhákat mutatnak az embereknek. A *Fá*-terjesztésem kezdeti idejében nagyon sok bódhiszattva jött meglátogatni engem. El sem tudjátok képzelni, hogy mit viseltek. Tudjátok, hogy Kínában a kulturális forradalom idején a lányok legszívesebben sárgászöld katonai egyenruhát viseltek. (mindenki nevet) Így sárgászöld katonai egyenruhával jöttek. Csak arra gondolok, hogy a buddhák a különböző idők világi embereinek a nézete szerint fognak megmutatkozni. A buddha igazi kinézete valójában sárga kasajával és göndör kék hajjal rendelkezik. Természetesen az ősi időkben létező szobrászat és festészet bizonyos mértékben különbözik a mostani időszakétól. Akkoriban a buddhák képei gazdag díszítésűek voltak, ez onnan is eredt, hogy az akkori emberek nézetének megfelelően mutatták meg őket. Ha az ember láthatná a Buddha valódi kinézetét, természetesen még láthatná a buddha-világot és a buddha-test ragyogását, ez egy rendkívül pompás és grandiózus megjelenés. Az istenségek az emberek nézeteinek megfelelően mutatkoznak meg.

Tanítvány: Most nagyon egyszerűen festünk.

Mester: A *Tang*-dinasztiából való képeken a buddháknak és bódhiszattváknak egypár ruhadarabbal és ékszerrel több van. Ha a festésnél a *Tang*-dinasztiából való képeket szeretnétek modellként venni, az is megy.

Tanítvány: Én egy fél éven át látogattam a Louvre-t. Hallottam az idegenvezetőt „Mona Lisa” képeről magyarázni. A korábbi istenségekről beszélt, és azt mondta, hogy „Mona Lisa” a korábbi istenségek alakját képviseli. Azt mondta, hogy az istenségek semmiféle ékszert sem viselnek. De ha a Mester magyarázatát hallom, nem tudom többé megérteni.

Mester: Ezen a képen egy embert festettek le, nem egy istenséget. Nem is olyan jó, ahogyan az emberek mondják, az árnyékok ezen nagyon könnyörtelenek.

Tanítvány: Az idegenvezető azt mondta, hogy a korábbi nemeseket ábrázolja. Azt mondta, hogy a nemesek régebben nem viseltek semmilyen ékszert.

Mester: Ezek mind emberek szavai. Az idegenvezető magyarázata azonban nem megbízható. A mennyben levő istenségek közül sokan viselnek fülbevalót. A női istenségek a mennyben olyan ékszereket viselnek, mint a fülbevalók, ezek *Fá*-eszközök is. Ami a nyugati alakkal bíró istenségeket illeti, úgy tűnik, hogy a női istenségek nagyon kevés ékszert viselnek. Úgy tűnik, hogy a

bódhiszattváknak valamivel több ékszerűk van. Normális módon az istenségeknek mind van egy nyakláncuk. A bódhiszattváknak még van egy nagy gyöngyökkel rendelkező hosszú láncuk.

Tanítvány: *Mester, mit jelent „a repülő égi tünemények virágokat szórnak”²⁰? Még mostanáig sem tudom ezt.*

Mester: Csupán ha megváltók vannak a Földön, akik a *Daót* magyarázzák, vagy ha egy nagyon nagy jótettet hajtanak végre, akkor szórnak virágokat. Sok tanuló látta, hogy minden alkalommal, amikor a Mester a *Fát* magyarázza, virágokat szórnak. (taps) Minden lényt ösztönözni akarnak vele, így virágokat szórnak számotokra.

Tanítvány: *(fordítás) Én nem látom nagyon gyakran az istenségeket más dimenziókból, nem is látom őket tisztán. Hogyan tudhatom, hogy helyesen festettem le őket? Ez egy nagy probléma. Ha istenségeket fest az ember, mit kellene festenie?*

Mester: Normális módon az ember körülbelül tudja, hogy milyen ruhát viselnek, és hogyan néznek ki. Ez már egy alap. A környezetetekben nagyon sok *Dáfá*-tanítvány létezik, aki különböző képeket látott, egyszer elmeséltetheted ezt velük magadnak. A festésnél automatikusan tudja az ember, milyen a kompozíció, és mit ábrázol.

Tanítvány: *Szeretnék feltenni egy kérdést a gyerekek festményeinek a vonatkozásában. Mivel a gyerekek a legtisztábbak, a legőszintébbek és a legegyszerűbbek, ők még semmit sem értenek a technikából. Az ábrázolásmódjuknak úgy, ahogyan a gyerekek kezével festenek, nagy a különbözősége a magas technikával készült művekhez képest, amiket mi akarunk?*

Mester: Igen. Egy festő az pontosan egy festő. Egy gyermek az pontosan egy gyermek. Egy gyermek nem hasonlít egy festőre. Ha egy gyermek szívesen fest, akkor a festőhöz vezető út kezdetén van, ennek ellenére nem hasonlít egy festőhöz. Ha továbbra sem tud jól festeni az ember, mindig olyan valaki marad, aki nem tud festeni. Mindig létezik egy különbség azok között, akik tudnak festeni, és azok között, akik nem tudnak festeni. Ezért a gyermekeknek tanulniuk kell, és azt, amit tanulnak, jól megtanulniuk. Azok a mai képek, amiket a felnőttek a gyermekek számára festettek, csupán attól fogva léteznek, miután a modernség létrejött. A képeskönyveket korábban csak gyermekek számára rajzolták. A korábbiakról való képeskönyveket is hagyományos módon rajzolták.

Tanítvány: *Ha gyerekek szeretnék ábrázolni valamit a Dáfától, és azt közvetlen úton és módon ábrázolják, az probléma? Vagy csak azokat az intézményes műveket szabad bemutatni, amelyeket bizonyos technikával festenek?*

Mester: A gyerekek gyakorolhatják a festést. A gyakorlásból származó képeket nem szabad sikeres alkotásként venni. De az iskolai feladatokat a gyerekek festésoktatásában lehet pályázatra vinni az iskolában. A *Minghui* iskolában a tanulóknak természetesen tanulniuk kell a *Fát*, és a festésoktatásban ők természetesen a *Dáfától* vagy a tanulóktól fognak festeni valamit, ez csak a tanulásra szolgál, és az iskolai feladatokhoz tartozik. Remélem azonban, hogy a művészetre való oktatásban minden iskolában megtanítyák a gyerekeknek az elemi készségeket. Ha technika nélkül rajzolja az ember az istenségeket, valójában az nem az istenségek kinézetének az eltorzítása? És ez annak ellenére van így, hogy ennél az ember jó szándékkal rendelkezik. Másfelől nem szabad az istenségeket tetszés szerint lefesteni, ez nincs így? Hogyan ábrázolhatja az ember az istenségek méltóságát, szépségét és igazságosságát, ha nem tud festeni? Természetesen a *Dáfá*-tanulók ábrázolását ez nem foglalja magában.

Ha a *Minghui* iskolában a diákok önszántukból akarják gyakorolni a festést, az nem probléma. A jó képeket lehet pályázatra vinni az iskolában. De úgy gondolom, hogy a valóban magas színvonalú alkotások készségekkel kapcsolódnak össze. Különösen a kiállításokon kell megmutatni az ortodox szakmai színvonalat.

Tanítvány: *A festményeken a Dáfá-tanítványok és a Mester Fá-helyreigazításáról szóló jeleneteket ábrázolnak, más dimenziók buddháit, daóit és istenségeit is odafestik. Mivel a régi világegyetem összes istensége nem²¹ vesz részt a Fá-helyreigazításban, lehet úgy érteni, hogy ők a Dáfá-tanítványok testének a megtestesülései más dimenziókban, akik különböző dimenziókban vesznek részt a Fá-helyreigazításban?*

Mester: Az nincs úgy, hogy az összes istenség nem²² vesz részt²³ benne. A világegyetemben levő legtöbb istenség nem vesz részt ebben. De a régi erők mellett létezik még egy része azoknak az

istenségeknek, akik teljesen a Mester követelménye szerint pozitívan működnek együtt. Léteznek még mennyei katonák és mennyei tábornokok, akik a *Fát* védik. Nincs úgy, hogy egy istenség sem vesz részt ebben. Léteznek igaz istenségek, akik részt vesznek benne. Ti lefesthetitek őket. A *Dáfá*-tanítványok aktiválhatják őszinte gondolatokkal az isteni képességeiket és a *gongjukat*, de nem könnyű aktiválni a saját isteni oldalukat, amelyik befejezte a művelését.

Tanítvány: *Amikor a Dáfá-tanítványok más dimenziókban vesznek részt a Fá-helyreigazításban, ők is a buddhák, daók és istenségek alakjával rendelkeznek. Nekik ugyanolyan az alakjuk, mint más buddháknak, daóknak és istenségeknek?*

Mester: Nekik megvan ez az alakjuk. A *Dáfá*-tanítványok csak a hétköznapi emberek között igazolják a *Fát*. A túloldalon levő rész alapvetően mozdulatlan marad. Az őszinte gondolatok küldésénél azonban újra aktiválhatják a túloldalon levő energiát. A *Fá*-igazolást alapvetően a fő test végzi itt. Ha az őszinte gondolatok erősek, aktiválni lehet az energiát, a *Fá*-eszközöket és az isteni képességeket. Normális módon ez így van.

Tanítvány: *Akkor csak ott ülhet?*

Mester: Nem megengedett, hogy saját maga mozogjon, ha a fő test nincs ott. Amikor a fő test befejezte a művelését, akkor a fő testtel együtt mozog. Ha ő a fő test nélkül saját magától mozog, ez nem azt jelenti, hogy saját maga hozna döntést? Akkor ez nem egy másik élőlény lenne? Megy az, ha ő helyettesít téged, megfordítja a lándzsát, irányít téged? Az nem megy, ha mindaz, amit kiműveltél, többé nem tartozik hozzád. Ezért úgy kell lennie, hogy miután a fő test mindent beteljesített, ő egy testet alkosson vele. Mondjuk csak úgy, ha a karod magától mozog, és nem hagyja többé, hogy te irányítsd, még hozzád tartozik vagy sem? (mindenki nevet)

Tanítvány: *Hogyan tehet még valamit az ember, ha a túloldalon levő oldal nem mozdul?*

Mester: Azok, akik valóban tesznek valamit, ti vagytok, akik az embervilágban igazoljátok a *Fát*. Tehát ti itt őszinte gondolatokat küldtök, és tisztázzátok az igaz körülményeket, és megmentitek a világon élő embereket. Ha neked erős őszinte gondolataid vannak, aktiválhatod az energiádat. A különböző szinteken levők a szintjüknek megfelelő energiával, *Fá*-eszközökkel és *gonggal* rendelkeznek. Minél erősebbek az őszinte gondolatok, annál erősebbek azok a képességek, amiket aktiválni lehet. Léteznek egyes tanulók, akiknek az összelleme el tudja hagyni a héjat, tehát a testet. Ők is közreműködnek a *Fá*-helyreigazításnál. Azok, akiknek az összelleme el tudja hagyni a testet, irányíthatják a készre művelt isteni testet.

Tanítvány: *A buddhizmusban nagyon sok kép létezik buddhákról, daókról és istenségekről. Velehetjük őket modellként?*

Mester: Ezt lehet.

Tanítvány: *A fogalmazó írás egy elfajult írás. A festményeinken szereplő szövegeket szabályos írással²⁴ vagy kancellár írással kell írunk?*

Mester: A fogalmazó írást abban az állapotban írja valaki, amelyben az ember szabad folyást enged a negatív oldalának, és főleg a nézetektől hagyja irányítani magát. Én jónak találom, ha az ember rendesen ír. Az írásokat az istenségek adták tovább az embereknek, így az ember tiszteletet is mutat az istenségek iránt. Én csak a *Fá*-alapelveket magyarázhatom el. Ha úgy véled, hogy te éppen a fogalmazó írást szereted, és hogy pontosan a fogalmazó írást gyakoroltad, én most nem foglalkozok a világi emberekkel, de a *Dáfá*-tanítványoknak tisztességesnek kell lenniük.

Tanítvány: *Mester, elmondhatja egyszer a véleményét a Dunhuangi barlangokban²⁵ levő falfestményekről?*

Mester: Az ősi időkben eredetileg egy nagy templom volt ott. Az épületeket mind lerombolták a háborúkban, vagy az évek során szétmállottak. A falfestményeket a *Tang*-dinasztia előtt és a *Tang*-dinasztia után festették. A festményeken néhány kép látható a mennyből, mert a buddhizmus virágkorában festették őket. Sok ember hitt Buddhában vagy a vallásokban, ezért sok ember láthatta a buddhák és istenségek képeit. Az emberek lefestették őket, de a keleti festéstechnika csekély kiforrottsága miatt a perspektívákat és a testi szerkezetet nem festették meg olyan kiforrottan és pontosan, ahogyan a nyugati művészetben. De ha kétezer évvel ezelőtt az emberek már ilyen

technikákat uraltak, a buddhizmusban és a kínai művészetben már megmutatkozhatott az ősrégi idők kultúrájának a ragyogása.

Tanítvány: *Mester, csak azt szeretném megkérdezni, hogy más ősi civilizációknál, mint például az egyiptomi kultúránál és a dél-amerikai maja kultúránál, úgy tűnik, hogy ők nagyon erősen különböznek azoktól a buddháktól, daóktól és istenségektől, akiket mi ismerünk. Léteztek-e egykor ezek a kultúrák?*

Mester: Ezek a civilizációk már léteztek egykor. Azok az emberek különböző istenségekben hittek, a legtöbbjük igaz istenség volt.

Tanítvány: *Mester, lenne egy kérdésem. Mi a helyzet az isteni állatokkal a mennyben? Hány Fá-eszközük van a keleti istenségeknek megközelítőleg?*

Mester: Ó! Szinte úgy néz ki, mintha azt kérdeznéd, hány részecske létezik a világegyetemben. Egyszerűen túl sok létezik, nagyon sok. Minden istenségnek megvan a Fá-eszköze, ráadásul nem csak egy. Azoknál, akik a művelés révén jutottak felfelé, náluk a Fá-eszköz a művelésükkel keletkezik, például a rizstálka, a fahal²⁶, amit gyakran használnak a szerzetesek, és a gyöngyből készült rózsafüzér, amit a kántálásnál használnak, a daók légyecsapója és kardja, és így tovább. Az emberek művelésével ezek mind Fá-eszközökké válhatnak. A szerzetesek egy gyöngyökből készült rózsafüzért tartanak a kezükben, ők ezt minden nap az ujjaik között morzsolgatják a kántálás közben, a szintjük emelkedésével a kezük energiája is erősebb. Ha újra és újra az ujjaik között morzsolgatják őket, az energia nagyon bőséges lesz bennük, és a gyöngyök lényege már megváltozott. Miután az ember később befejezte a művelését, mindegyik gyöngy egy Fá-eszköz, és az egész gyöngyfüzér ugyancsak egy Fá-eszköz. Azoknál, akik magas szinteken vannak, mindegyik gyöngy olyan, mint egy világ, minden létezik benne. A legkülönbözőbb tárgyak válhatnak Fá-eszközzé. A Dáfá-tanítványok Fá-igazolása során, ha te cikket írsz, hogy igazold a Fát, akkor abban a tollban, amit minden nap használsz, gong és erény van. Talán a tollad később Fá-eszköz lesz. Azok a tárgyak, amiket a művelők használnak, mind Fá-eszközökké válhatnak, mielőtt gongot és erényt hordoznak magukban, bezárólag a festéshez használt ecsettel, amit a Fá-igazoláshoz használtak.

Tanítvány: *Mester, nekem a szobrászatról van egy kérdésem. Tehát a Görögországból és a Római Birodalomból származó szobrászati alkotások nagyon pontosnak tűnnek. De ha megnézem a kínai Tang-dinasztiából származó buddha-szobrokat, nagyon meghatónak találom őket. Úgy találom, hogy az arányaik nem zavarják meg az emberek tiszteletét az istenségek iránt.*

Mester: Igen, valóban. A buddhák és az istenségek szobrain a buddhák és istenségek fashenei léteznek, ezek természetesen másnyelvenek, mint a közönséges szobrok. Ezért tudják megérinteni az embereket. Erről hát éppen most beszéltem. A kínaiak a szívállapot kifejezésére fektetnek hangsúlyt, és a nyugati emberek a külső pontos ábrázolására fektetnek hangsúlyt. Ez egy különböző út és mód, mindkettő mélyen megérintheti az embereket. Az ok, hogy a keleti képeken szereplő istenségek mélyen megérinthetik az embereket, abban rejlik, hogy ők az istenségeket ábrázolták. Ha ezek hétköznapi emberek lennének, nem lenne így. A nyugati festményeken szereplő istenségek is kiválthatják az emberek tiszteletét. De ha a nyugati festményeken hétköznapi embereket ábrázolnak, akkor nem fogják megérinteni az embereket a megtekintésük közben. Ha a kínai festészet és szobrászat technikái is olyan kiforrottak és precízek lennének, mint a nyugaton létező technikák, akkor nem érinthetnék meg még jobban az embereket, és nem lennének még élethűbbek? Nem szabad a kiforratlan és tökéletlen műveket rendben levőnek tartani csak azért, mert az istenségek hatnak ezekben. Ha egy tökéletes műhöz még egy istenség jön hozzá, csupán akkor még szentségesebb az.

Tanítvány: *Ez azt jelenti, hogy meg kellene tanulnunk a technikát?*

Mester: Amire én gondolok, az nem csak a technika. Úgy vélem, hogy az ortodox festésmód szerint kell festeni, és lehetőleg tökéletesíteni kell a művészetet. Így ez egy megemelkedés saját maga számára és a tisztelet az istenségekkel szemben.

Tanítvány: *(fordítás) Amit kérdezni szeretnék, az az, hogy én számítógéppel készítek vázlatot, és gyakran keresek ki közelképeket, például Dáfá-tanítványok vagy hétköznapi emberek közelképeit választhatnám ki. Szívesen szeretném tudni, hogy a művek létrehozásánál lehet egy ember arcát közelképnek venni? Nem tudom, hogy ez jó-e, és mik a mércék.*

Mester: Ez megy. Nem csak közelképként, hanem az egész embert lehet modellként használni. De kell léteznie egy helyes mércének a szépség számára, az nem olyasmi, ami az emberi nézeteknek tetszik.

Tanítvány: *Tanár, a Kínában élő tanulóknak ezen a területen jobb képességeik vannak, mint nekünk, nevezetesen jobb képzésben részesültek, mint mi. Tehetnek ők valamit? Ez azt jelenti, hogy a Kínában élő tanulók tulajdonképpen sok olyan művet készíthetnének, amelyik jobb a mienknél.*

Mester: Most nem kellene reményt helyeznünk a szárazföldi Kína tanulóiba. Ezt most pontosan a szárazföldi Kínán kívül élő Dáfá-tanítványok teszik, akik szakmai készségekkel rendelkeznek ezen a területen. Természetesen nem nehéz akár ezer Dáfá-tanítványt találni a szárazföldi Kínában, aki nagyon jól tud festeni. De most a gonosz üldözés folyik ott.

Tanítvány: *Azt szeretném megkérdezni, hogy mi az összefüggés a mostani mozifilmek, televízióadások, a festészet és a hagyományos festészet között?*

Mester: Semmi sem létezik, ami elkerülheti a koráramlat befolyását. Ezért úgy találom, hogy némely rajzfilmekben a szereplőket nagyon csúnyán rajzolták meg. Némely szereplők, akiknek a jóságot kellene ábrázolniuk, nem is jóságosak; az alak valójában nagyon gonosznak néz ki. Amit ma magyaráztam el nektek, nevezetesen az, hogy nektek őszinte gondolatokkal, jószívűséggel és ortodox képességekkel kell újra visszatérnetek az emberek útjára. Miközben a Dáfá-tanítványok utat törnek a világon élő emberek számára, először is újra meg kell találniuk az őszinte gondolatokat a művészetben.

Tanítvány: *Mester, szeretném megkérdezni, hogy milyen összefüggés létezik a festészeti művek alkotása és a zeneszerzés között?*

Mester: Mindet őszinte gondolatokkal kell megalkotni. Azoknak, akik zenét szereznek, az imént már elmagyaráztam. Éppen most magyaráztam el, így itt már nem magyarázom el. Néhány órán keresztül magyaráztam el nekik.

Tanítvány: *Mester, a könyörületesség miatt, amelyről Ön beszélt, nem szeretnék nagyon nagy jeleneteket ábrázolni.*

Mester: Akkor az is nagyon jó, hogy kis témákat ábrázolj, ez mind megy. Ha úgy véled, hogy egyszerűen egy kis dolgot szeretnél ábrázolni, és nincs szükséged nagy képre, úgy egy nagyon kicsi képet készítesz, ez mind megy.

Tanítvány: *Mester, hogyan néznek ki a nyolc csoportból való mennyei sárkányok, akik a Fát védik?*

Mester: A nyolc csoportból való mennyei sárkányok, akik a Fát védik, ez a kifejezés Sákjamunitól származik, tulajdonképpen ezzel ő a nyolc csoportból való élőlényekre gondolt, nevezetesen a nyolc csoportból való élőlényekre és intelligens lényekre. Amit én rendeztem el számotokra, az ez a két csoport: a mennyei katonák és a mennyei tábornokok, akik a Fát védik, ehhez jönnek még sárkányok. Természetesen némely egyedi Dáfá-tanítványoknál léteznek más istenségek, akik egyedi esetekben védik a Fát. A többi csoport istenségeiről, akik a Fát védik, nem lehet pontosan beszélni, mivel ezeknek a csoportoknak az élőlényei még a Fát-helyreigazítás folyamatában vannak. Hogy meg lehet-e tartani őket, hogy át fognak-e jutni, azt a Fát-helyreigazítás után kell megnézni.

Mester: Te már többször felemelted a kezed.

Tanítvány: *Csak azt szeretném mondani, én úgy találom, hogy nagyon sok téma létezik a mi Dáfánknál. Mindezen évek után a Dáfá megrázta az eget és a földet.*

Mester: Ez így van.

Tanítvány: *Ezért mindig nagyon izgatott vagyok, észrevettem, hogy nálunk a Dáfában egyszerűen olyan sok téma létezik, ami magával ragadó. Dáfá-tanítványokként és művészekként az a kötelességünk, hogy teljesítsük azt, amit tennünk kell. De természetesen, ha valóban festeni akarunk valamit, úgy találjuk, hogy sok nehézség adódik. A Mester mai magyarázatán keresztül észrevettük, hogy valószínűleg sok problémára megtaláltuk a megoldást. Szeretnék felvetni egy konkrét kérdést, nevezetesen, remélem, hogy a kiállításaink szervezői nagyjából és egészében véve egy keveset*

összehangolják, ha egy nagy témáról van szó. Mert szintén sok téma létezik, amit mi az elképzelés során szeretnénk megfesteni. Ez is nagyon fontos.

Mester: Az összehangolás, amit megemlítettél, nagyon fontos. Némelyeknél közülünk a gondolatok nyitottak, ők felvázolhatnak néhány tervezetet, és odaadhatják azoknak, akik rendelkeznek a festéshez való képességgel. Akkor abban a pillanatban egy elképzelést sem szükséges kigondolnod. Ha így csinálja az ember, az is nagyon jó.

Tanítvány: Némely Dáfá-tanítványainknak nagyon jó elképzeléseik és nagyon jó ötleteik is vannak, de nem uralják jól a technikát. Csakúgy, mint²⁷ azok a Dáfá-tanítványok, akik rádió- vagy televízióadásokkal foglalkoznak, mi rendelkezésre bocsátottuk az információinkat, anyagainkat, elképzeléseinket és technikáinkat a közös használatra. Különösen a nagy és fontos témáknál kell garantálni az ábrázolás jó minőségét. Mert a Dáfá-tanítványaink első kiállításán olyasmit kell mutatnunk, ami valóban a Dáfá-tanítványok színvonalát képviseli. Így azt gondolom, hogy a nagy, valamint a kis művek mind nagyon jók, azonban a túl nagy műveknél nehéz mindent ábrázolni. Nekem például nagyon jó elképzeléseim vannak, úgy találom, hogy a technikánál is elérhetek egy bizonyos színvonalat, de észreveszem, hogy sok dolgot nem láthatok, vagy nem tudom, hogyan kellene megfestenem. Ez egy összefoglalás.

Mester: Helyes, úgy csináljuk ezt. Kikereshettek egypár személyt, aki felelős a tervezetért. Ők kiadják a tervezetet, és aki festeni tud, az fest. Így az elképzelésre fordított időt valamelyest meg lehet takarítani. Egy nagyon durva elképzelés már elegendő, mert ti mindannyian rendelkeztek a technikával. Ha az embernek megvannak a képességei, már megcsinálhatja. Nagyon konstruktívnak tartom ezt az ötletet.

Úgy gondolom, csak ennyit beszélek. Ami még fennmarad, az a konkrétum, akkor nézzétek csak meg, hogyan tervezitek el ezt a dolgot helyesen, és hogyan teremtetek meg a Dáfá-tanítványok útját. Mert minden, amit ma tesztek, rendkívül fontos. Ha jól csináltátok, az emberiség át fogja venni; ha nem csináltátok jól, az emberiség azt is át fogja venni. Ezért a Dáfá-tanítványoknak feltétlenül jól kell csinálniuk. Ha nem csináltátok jól, akkor a helytelen alkotásokat nem is szabad megmutatni, mivel befolyásuk lesz az emberiségre. Ezért nemcsak ortodox úton és módon kell csinálni, hanem a jót, a könyörületeset is kell ábrázolni, a Dáfát és az istenségeket dicsőíteni. Egyidejűleg a színvonalatokat is meg kell mutatnotok, tehát az őszinte és hagyományos művészet színvonalát. (taps)

Li Hongzhi

2003. 07. 21., Washington, D.C.

A szövegben szereplő kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
Dafa	Tafa	Tafa
dao	tao	tao
Dao	Tao	Tao
Fa	Fa	Fa
Falun	Falun	Falun
Falun Dafa	Falun Tafa	Falun Tafa
fashen	fasen	fashên
gong	kung	kung
jingwen	csingven	chingwên
Lao-ce (Lao zi)	Lao-ce (Lao ce)	Lao tzû, Lao tze
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
Minghui	Minghuj	Minghui
Qing	Csing	Ch'ing
Song	Szung	Sung
Tang	Tang	T'ang
Wudang	Vutang	Wutang
Xuanwu	Hszüanvu	Hsüanwu
yin	jin	yin
Zhen, Shan, Ren	Csen, San, Zsen	Chên, Shan, Jên
Zhuan Falun	Csuan Falun	Chuan Falun

A német fordítás elkészült:	2003. 09. 15.	Utolsó – német – módosítás:	2024. 02.
A magyar fordítás elkészült:	2007. 06. 15.	Utolsó – magyar – módosítás:	2025. 07. 03.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Fa-Erklärung auf dem Treffen zum Thema Erschaffung von bildender Kunst

<https://de.minghui.org/html/articles/2003/7/21/44.html>

Fa-Erklärung auf dem Treffen zum Thema Erschaffung von bildender Kunst | Falun Dafa -

[Minghui.org](https://de.minghui.org/html/articles/2003/7/21/44.html)

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Fá lun Gong* és a *Zhuán Fá lun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:

<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá*, *Fá*, *Fá lun*, *Fofá*, *Zhuán* szavak ékezettel vannak ellátva a helyes kiejtés érdekében.

-
- ¹ ortodox – az angol változat fordítása: hagyományos
- ² ortodox – az angol változat fordítása: igaz és hagyományos
- ³ nyugati művészet – a német változatban ez nem szerepel, csak az angol és kínai változatban
- ⁴ palotájában – az angol változat fordítása: templomaiban
- ⁵ ruházat – az angol változat fordítása: divat
- ⁶ szívállapot – az angol változat fordítása: ötletek vagy érzések
- ⁷ fogalmazó írás vagy kurzív írás: [Kurzív kínai írás – Wikipédia \(wikipedia.org\)](#)
- ⁸ kancellár írás vagy kancellista (hivatalnoki) stílus: [Kancellár írás – Wikipédia \(wikipedia.org\)](#)
- ⁹ különböző fényesség – az angol változat fordítása: fény és árnyék
- ¹⁰ fénysugárzás, mint a napé – az angol változat fordítása: fényforrás, mint a nap
- ¹¹ fényviszony – az angol változat fordítása: fényesség és sötétség aránya
- ¹² kasaják: [Kasaja – Wikipédia \(wikipedia.org\)](#)
- ¹³ szívállapot – az angol változat fordítása: érzések vagy ötletek
- ¹⁴ különböző fényesség – az angol változat fordítása: fény és árnyék
- ¹⁵ „a vörös sárkány agyonütve” – idézet a *Hong Yin II.* című versgyűjtemény következő verséből: [Takarítás](#), 2001. január 23. ([HONG YIN II MAGYAR F N Aa Ab.pdf](#), 36. oldal). (német változat fordítása)
- ¹⁶ alakjuk – az angol változat fordítása: külső megjelenésük
- ¹⁷ állat – az angol és kínai változat fordítása: fenevad
- ¹⁸ Yin-tüzet tud okádni. – az angol változat fordítása: Pokoli lángot tud köpni.
- ¹⁹ élőlény – az angol és kínai változat fordítása: teremtmény
- ²⁰ „a repülő égi tünemények virágokat szórtak” – [Zhuán Fálun 9. Fejezet - A veleszületett minőség](#)
- ²¹ összes istensége nem – az angol változat fordítása: egy istensége sem
- ²² nem – a német változatban ez a szó kimaradt, bár az előző változatban ott volt
- ²³ az összes istenség nem vesz részt – az angol változat fordítása: egy istenség sem vesz részt
- ²⁴ szabályos írás – [Kínai írásstílusok – Wikipédia \(wikipedia.org\)](#)
- ²⁵ Dunhuangi barlangok – [Mokao-barlangok – Wikipédia \(wikipedia.org\)](#)
- ²⁶ fahal – kínai hangszer
- ²⁷ Csakúgy, mint – ez a kínai változat alapján készült fordítás, a német szövegben „Például” szerepel.